diuitijs ⁊ honoribꝰ. ⁊ ſic iterū nos in maxima pericula ponit. q2 ꝑ hoc inducit inter alia plura mala. maxime ſuꝑbiā q̄ odibilis eſt deo ⁊ hoibus. Eccli. x. Tercio temptat ꝑſecutionibꝰ Joh. xvj. In mūdo preſſurā habebitis ⁊c. In oibus tn̄ his ꝑnomiatis tēptationibus fortiter btūs Vincentius pugnauit. ⁊ vbiq3 victoriā obtinuit dei aſſiſtētia ⁊ adiutorio. Vicit em̄ ꝑmū hoſtē ꝑ ꝯtinentiā. ſcdm̄ ꝑ innocentiā. terciū ꝑ patientiā. q̄ tāta fuit ſibi a deo data. ꝙ nō ſolū voluntarie ad varia tormēta ꝓ xp̄i noie ſe dedit. ſ3 etiā in eis quaſi ſpūalē leticiā habuit ⁊ pro epulis reputabat. Vn̄ moras carnificū arguēdo ad penas alacriter ꝓperauit. Et vltra hoc deſiderium magis patiēdi habuit. Jō merito ꝟificant̄ de ipſo verba thematis. Certamen forte dedit illi vt vinceret. ⁊ ſic ꝓ victoria eterne glīe coronā obtinuit.

¶ De ꝯuerſione ſancti Pauli Sermo. xlix.

Ecce nos reliquimus oia ⁊ ſecuti ſumus te Math. xix. Mar. x Lu. xix. ¶ In ſūma euāgelij tria per ordinē tangunt̄. Primo ꝑfecta mūdi abrenūciatio. ibi. Ecce nos reliq̄mus oia. Scd̄o directa xp̄i imitatō ibi. ⁊ ſecuti ſumus te. Tercio pia ꝑmij retributio. ibi. Vos q̄ reliquiſtis oia. De ꝑmo dic̄. In illo tpe .ſ. cū adoleſcēs interrogaret dn̄m. q̄d faceret vt vitā eternā poſſideret. Rn̄dit. Si vis ad vitā igredi ſuua mandata. Ille dixit ſe a iuuētute impleuiſſe. interrogauit q̄d adhuc ſibi deeſſet. Rn̄dit ihs. Si vis ꝑfectus eſſe vade ⁊ vēde oia q̄ habes ⁊ da pauꝑibus ⁊ habebis theſaurū in celo. ⁊ veni ſequere me. Cū audiſſet ꝟba hec adoleſcēs abijt triſtis. erat em̄ multas poſſeſſiones hn̄s. Tūc ihs dixit diſcipulis. Amē dico vob. q2 diues difficile intrabit in regnū celoꝝ Et iterū dico vob. Faciliꝰ eſt camelū ꝑ foramē acus trāſire ꝙ diuitē intrare in regnū celoꝝ. Auditis his diſcipuli mirabant̄ valde dicētes. Quis pōt ſaluꝰ fieri. q̄bus xp̄s ait. Apud homines h̄ eſt īpoſſibile. apud deū oia ſūt poſſibilia. Tūc rn̄dens petrus dixit. Ecce nos reliq̄mus oia ⁊c. Orige. Petrus ꝑnceps aploꝝ loquit̄ ꝓ oibus dicēs. Ecce reliquimꝰ oia. ſ. q̄ habuimꝰ. ⁊ q̄ habere vel appetē poteramꝰ.

¶ Cōmendat illā paupꝑtatē q̄ fuit in ꝑmatiua eccl'ia. Primo q̄ ad ꝓmptitudinē in hoc ꝙ dixit. Ecce reliq̄mus ⁊c. multi ꝓmpti erāt. Greg. Ad vnꝰ iuſſionis vocē Petrus Andreas ⁊ Jobes relictis retibus ⁊ naui ſecuti ſunt dn̄m Math. iiij. Scd̄o cōmendat ↄcōitate. cū dicit. nos. q. d. oēs in cōmuni. Act. iiij. Nec quiſq3 eoꝝ aliq̄d ſuū eſſe dicebat. ſ3 erāt oia illis cōmunia. Tercio a volūtate ſpontanea. cū dixit. reliq̄mus. Erāt em̄ pauꝑes ſpū. i. volūtate nō coacta neceſſitate. Fuerūt em̄ de numero illoꝝ. de q̄bus Math. v. Bti pauꝑes ſpū quoniam ipoꝝ ē regnū celoꝝ. Quarto ab integritate integerrima fuit in eis paupꝑtas. ⁊ tangit̄ cū dicit. oia Omnia reliq̄rūt ſua ſuos ⁊ ſe. i. ꝓꝑriā voluntatem habēdi. Criſ. in omel' alloquens Petro interrogat. Qualia omnia o beate petre. reliquiſti rhete ⁊ nauigium dicis omnia. Grego. in omel'. Multū reliquit qui ſibi nil retinuit. multum reliquit q̄ cū re poſſeſſa etiā ↄcupiſcētijs renūciauit. nā tāta ab eis dimiſſa ſunt quāta ab eis concupiſci potuerūt

Bern̄. Plus nocet concupiſcētia ꝙ ſubſtantia. q2 concupiſcentia poteſt ſe extendere ad oia. Et hanc reliquerunt. i. voluntatē habendi. ¶ Vbi ſciēdum beati apoſtoli reuera oia reliquerunt. omnia vtiq3 impedictia. oia retrahētia. oia ꝑclitantia. oia ponderātia. oia mediātia. Primo reliq̄rūt oia impedictia. Impediūt em̄ in dei ſuitio amor ⁊ ſollicitudo tpaliū. ꝓpter hoc dicit ſaluator. Math. x. Difficile q̄ pecuniā hn̄t irabunt in regnū celoꝝ. Gloſa pecuniam hn̄t in amore nō in vſu. Dicit em̄ Rabanus ſuꝑ illud. Homo quidā ab arimatia nomine Joſeph erat diues. magne erat dignitatis apud ſeculū. ſ3 maioris apud deū meriti. q2 non erat diues diuitiaꝝ amore. ſ3 tm̄ poſſeſſione. ⁊ ſic diuites non excludunt̄ a diſcipulatu ſaluatoris. Iſte em̄ diues erat ⁊ diſcipulus xp̄i. qui non erat pecunie amator ſ3 ipſius diſtributor. Et hoc eſt q̄ð dicit ps. lxi. Diuitie ſi affluant nolite cor apponere. non dicit. nolite habere. Beda ſuꝑ Lu. Nō reꝑhendit̄ diues ꝙ terrā coluit. vel ꝙ fructus in horrea cōgregauit. ſ3 ꝙ fiduciā in illis poſuit ⁊ pauꝑibus non erogauit. ⁊ nimiū eas adamauit. De quo Criſ. Qui diuitias amat neceſſe eſt ꝙ deū odiat. Et ſic ſunt impedimentū ꝑfectionis quia amor cauſat auariciā ⁊ ſuitutē quā ꝓhibet dn̄s Math. vj. Nō poteſtis deo ſuire ⁊ māmone. Glo. Ille diuitijs ſuit q̄ pl'ꝰ de eis ſollicitus eſt ⁊ eas diligit ꝙ aie ſalutem ⁊ ſic dicit̄ Eccli. x. Nihil iniquius ꝙ amare pecuniam. Et ibidem. Auaro nil ſceleſtius. nam animā ſuā venalem habet. Ideo venerabilis Beda. Frēs cōſideremus ⁊ terrena ita poſſideamus vt vtiq3 mēte ad celeſtia tendamus. Beda ſuper Lucam. Differentia eſt inter renunciare ⁊ relinquere. renunciare conuenit omnibus. relinquere autē perfectis. Ideo Grego. Si cuncta relinquere non poteſtis. tn̄ ita tempalia tenete vt per ea non teneamini. ita poſſidete vt vos non poſſideant. vt ſub mentis veſtre ſint dominio que poſſidetis. ꝙ cuncta temporalia in vſu non affectu poſſideatis. Nam dicitur Eccl'es. v. Qui amat diuitias fructum non capiet ex eis. ⁊ Grego. Qui terrenarum rerum id eſt diuitiaꝝ amore vincitur in deo nullatenus delectat̄. Ideo Richar. de ſancto victore. O felix anima q̄ð ſollicita es erga plurima. porro vnum eſt neceſſarium. dilige vnū in quo ſunt omnia. ibi fige cor ⁊ deſiderium tuum. mundus em̄ tranſit. ⁊ omnis cōcupiſcentia eius. Sic fecit apoſtolus ad Phil'. iij. Omnia arbitratus ſū vt ſtercora vt xp̄m lucrifacerem. ¶ Scd̄o reliquerunt omnia retrahentia. id eſt amorem mundi qui retrahit hominem ab amore dei. De quo Aug. Si in te eſt amor mundi. non eſt q̄ intret amor dei. Cor tuū vas eſt. effunde q̄ð habes. nō poteſt em̄ vas repleri balſamo quod plenum eſt aceto. Jaco. iiij. Qui vult eſſe amicus huius mundi inimicus dei conſtituitur. Ideo .j. Johan. ij. Nolite diligere mundum. Nam amare mundum eſt amare ꝓditorē ſuū. Augu. Ama ſeculum ⁊ abſorbebit te. Criſ. Miſer eſt mundus miſerrimi qui eum ſequuntur. Semper mundialia opera excluſerunt hominem ab eterna vita. Ideo exclamat Auguſti. O munde immūde quātos ſeduxiſti. ꝙ multos decepiſti. Bern̄bar. in me

cõſtationib⁹. Mund⁹ facit vt tabernator quí dat
potatorib⁹ ſalſas carnes vt valde potẽt ⁊ poſtea
chare ſoluant. Et ſic faciliter mũd⁹ delectat ⁊ bre
ui tpe. ⁊ deinde ſequit̃ eterna damnatio. Job. xxi.
Ducunt in bonis dies ſuos. ⁊ in puncto ad infer-
nũ deſcendũt. Ecce q̃ trahit. Jdeo Paul⁹ ad gal.
vi. Mihi mũdus crucifix⁹ ẽ ⁊ ego mũdo. Chriſ.
Quicquid mũdus reputabat gloriã hoc ipſe penã
¶ Tertio relinquerũt oĩa mediantia. ⁊ eſt amor
amicorũ Math. x. Qui amat patrẽ aut matrem
plus q̃ me nõ eſt me dignus. ⁊ q̃ amat filiũ aut fi-
liã ſup me nõ eſt me dign⁹. Aug. Amãdus ẽ gene
rator ſ; pponẽdus ẽ creator. Sed heu plures ſunt
qui ꝓpter filios ⁊ vxores multa ↄtra deũ faciunt.
iurãdo. iniuſte bona acquirẽdo. diuinũ officium
vel ſeruitiũ ſepius negligẽdo. ⁊ nonnũq̃ aĩe ſalu-
tẽ minime aduertẽdo. Et ſic qui amici eẽ deberẽt
poti⁹ inimici ſũt ſalutis. q̃ verificat̃ illud. Miche.
vii. Inimici hominis domeſtici ei⁹. Tali mõ medi
ant inter te ⁊ ſalutẽ aĩe tue. Hoc mediũ habuit il
le diues de quo Lu. ix. cui dñs dixit. Sequere me
et ille reſpondit. Dñe pmitte me pus ire ⁊ ſepelire
patrẽ meũ. Glo. pater illi⁹ fuit ĩfidelis ⁊ fuit mor
tu⁹ in vita. ⁊ dixit illi ieſus. Sine vt mortui ſepeli
ant mortuos ſuos. tu aũt vade ⁊ annuncia regnũ
dei. Ecce quõ xp̃s noluit q̃ etiã ſepultura pr̃is de
beret fieri quẽ tñ precepit honorare. ne h̃ mediũ
eſſet ſalutis. Poſt h̃ ibidẽ. Lu. ix. alter dixit. domi
ne ſequar te. ſ; pmitte me primũ renũciare his qui
domi ſũt. Ait aũt illis ieſus. Nemo mittẽs manũ
ſuã ad aratrũ retro reſpiciẽs apt⁹ ẽ regno dei. vbi
dat itelligere q̃ illi q̃ domi ſũt amici. carnales fra-
tres ⁊ ſorores ⁊c̃. hi nõnunq̃ mediant in via ſalu-
tis idcirco dr̃ Deu. xxxiii. Qui dixerit pr̃i ⁊ matri
neſcio vos. ⁊ neſciunt filios ſuos. hi cuſtodierunt
eloquiũ tuũ. Hoc attẽdens Paul⁹ oĩa median
tia reliquit. De q̃ Gal. i. Cum placuit ei qui me ſe
gregauit ex vtero mr̃is mee. ⁊ vocauit p gr̃am ſu
am ↄtinuo non acquieui carni ⁊ ſanguini. hoc ẽ p
pinquis meis iudeis. ¶ Quarto reliquerũt oĩa
periclitantia. h̃ ẽ ad malũ attrahentia. ⁊ ẽ ꝓprius
amor. De q̃. ii. Thi. iii. In nouiſſimis tpibus iſta-
bunt tẽpora piculoſa. ⁊ erũt hoĩes ſeipſos amãtes.
cupidi. elati. ⁊c̃. voluptatũ amatores pl⁹ q̃ dei. ha
bentes ſpẽm pietatis. i. religionis. ṽtutẽ aũt eius
abnegantes. De talib⁹ dr̃ Ro. viii. Qui in carne
ſunt deo placere nequeũt. Jõ glo ſup Mat. Per-
fecta dicitur conuerſio vbi carnal̃ rumpit̃ dilectõ
Hanc ruptelã docet Math. xvi. Si quis vult ve
nire poſt me abneget ſemetipm. Glo. nõ p naturã
ſed p maliciã. q2 dicit Greg. Niſi quis a ſeipſo defi
ciat ad eũ q̃ ſupra ipm eſt nõ appropinquat. Ber.
Charitas charitatẽ deſtruit. charitas carnis deſtru
it charitatẽ ſpũs. Jõ dic̃ idẽ doctor. Crudelitas eſt
carnẽ diligẽ ⁊ ſpm̃ negligere. Hugo de ſacramen-
tis. Conari debẽm⁹ quãtũ poſſum⁹ vt carnẽ ſpũi ſb
damus. Hoc etiã fecit Paul⁹. i. Chor. ix. Caſti-
go corpus meũ ⁊ in ſeruitutẽ redigo. R ¶ Sed
di. eſt ne amor ſui pctm̃ mortale. Rñdet. ſi amor
ſui creſcit in cõtẽptũ dei tunc erit pctm̃ mortale. v
bi gr̃a. Si quis nollet ieiunare q̃tuor tẽpora cu;
tenetur ex precepto eccl̃ie cum bene poſſet. ⁊ non
vult corpus ſuũ aggrauare. Siĩr nõ vult ſurgere
dominica die ad miſſam. ⁊ ad dei verbũ ꝓut qui-
libet tenetur ex pcepto eccl̃ie. vt habet̃ de cõſe. di.
i. c. miſſas. ⁊ c. ſacerdote. ⁊ obmittit ſine rõnabili ⁊
neceſſaria cã peccat mortal̃r vt dicit̃ ibidẽ. Et bre
uiter q̃ñcũq̃ quis paratus ẽ tranſgredi pceptũ dĩ
aut eccl̃ie ꝓpter illicitũ amorẽ ſui. tũc ſemp peccat
mortaliter vt vult apl̃s Ro. viii. cũ dicit. S; ſi ſm
carnẽ vixeritiƺ moriemi. Eccĩ. xvii. Quid nequius
q̃ qd̃ caro excogitare poterit. Tal̃ amator carnis
nõ fuit apl̃us. De quo Chriſ. dic̃. Nihil corpi ni-
ſi nudã neceſſitatẽ miniſtrauit. Nã ſicut faber in-
cudẽ indurat crebris pcuſſionibus ſic paul⁹ aſſi-
duis laboribus. De quo. ii. Theſ. iii. In labore et
fatigatione die ac nocte opantes. Haymo. Nocte
laborauit ⁊ die pdicauit. nobis in exemplũ ſic̃ ſb-
dit ibidẽ. vt formã daret ad imitandũ nos. quoni-
am ſi q̃s nõ vult opari nec manducet. ¶ Quinto
reliquerunt oĩa põderantia. ⁊ eſt ſarcina pctõꝝ
ps̃. xxxvii. Sicut onus graue grauate ſũt ſup me
De q̃ pondere loquit̃ apl̃s Heb. xii. Deponẽtes
oĩe pondus ⁊ circũſtãs nos pctm̃. Rõ depoſitio
nis. quia vt dic̃ Greg. Nulla bona acceptant̃ que
malorũ admixtiõe maculant̃. nec ieiuniũ. nec orõ
nec elemoſina. ſic̃ dic̃ Pius papa. ⁊ habet̃ de cõ.
di. v. c. nihil. vbi dic̃. Nihil ꝓdeſt ieiunare hoĩ aut
orare. aut alia religionis bona agere. niſi mẽs re-
trahatur ab iniq̃tate. Et h̃ ẽ qd̃ dr̃ Eccl̃s. ix. Qui in
vno offendit mlta bona pdit. Greg. Nihil eſt deo
gratum ab eo qui ingratus ẽ deo p pctm̃ mortale.
Hoc conſiderãs apl̃us cũ dñs arguit eũ de pſecu
tõne Actu. ix. ſtatim dixit. Dñe quid iubes me fa
cere. Et ſic docet nos. i. Chor. xi. Imitatores mei
eſtote ſicut ego xp̃i. Itẽ ſtati ↄuerſus. ſic ⁊ nos qñ
vocamur p diuinã inſpirationẽ. Eccĩ. v. Ne tardes
ↄuerti ad dñm deũ tuũ. ne differas de die in diem
Amb. Si ſecutus es errantẽ ſequere penitentem
Aug. mox parauit ſe ad obediendũ q̃ prius ſeuie
bat ad pſequendũ. ¶ Dixi ſecundo ſbiungit̃ dire-
cta vel ſalutifera xp̃i imitatio. ibi. ⁊ ſecuti ſum⁹ te.
Ad ve2 eni xp̃ianũ ptinet vt xp̃m ſequat̃. Dic̃ nã
q̃ Aug. de vita xp̃iana. Xp̃iani nomẽ fruſtra ſor-
tit̃ q̃ xp̃m mĩme imitat̃. Ecce nõ meret̃ dici xp̃ia-
nus q̃ xp̃m nõ imitat̃. R ¶ Sed di. in quib⁹ tñ
debẽmus xp̃m ſeq̃. Rñdet̃ p2io i vite aſperitate. Ipſe
eni ab ingreſſu mũdi vſq̃ ad egreſſum aſperã du-
xit vitã. Nã in natitate feno iacere ptulit. ⁊ in arto
poſit⁹ ẽ pſepio. In egreſſu arduã penã i cruce ele-
git In pgreſſu ñ legit̃ riſiſſe ſ; fleuiſſe. Jõ dic̃ xp̃s
Mat. x. Qui nõ accipit crucẽ ſuã ⁊ ſequit̃ me nõ
ẽ me dignus. Sic btũs Paulus eũ ſecut⁹ ẽ. i. Co
rin. iiii. Eſurimus ⁊ ſitim⁹ ⁊ nudi ſum⁹. colaphis
cedimur. pſecutionẽ patimur. tanq̃ purgamenta
hui⁹ mũdi facti ſum⁹ oĩm peripſima vſq̃ adhuc.
¶ Scđo in mẽtis hũilitate. Mat. xi. Diſcite a me
q2 mitis ſũ ⁊ humil̃ corde. De q̃ Aug. de ṽbis dñi
Vis cape celſitudinẽ dei pus accipe humilitatẽ
xp̃i. Dignare humil̃ eſſe ꝓpter deũ. q2 deus digna
tus ẽ eſſe humil̃ ꝓpt te her. Quãto q̃ſq̃ in ſe vili-
or tãto dõ pcioſior. ⁊ ſic paul⁹. i. Cor. xv. Ego mi
m⁹ apl̃orũ nõ ſum dignus vocari apoſtolus. ⁊ ad
Ephe. iii. Mihi omniũ ſanctorũ minimo data eſt

gratia dei ſū in gentibus. Et .j. Chor.xv. Nouiſſime
vero tanq̄ꝫ abortiuo viſus ē mihi. reſpectū habuit
ad peccatū ſuū. idō ſe annihilauit. De q̄ Gre. Qui
perfecte peccatū ſuū intelligit nullū pctm̄ par pec
cato ſuo exiſtimabit. ¶ Tertio debemꝰ eū ſequi i
pietate erga ꝓximū. Lu.vj. Eſtote miſericordes
ſicut et pater veſter miſericors ē. Pater āt noſter
xp̄s dici poterit. q꞉ p ip̄ꝫ regeneramur. Ipe ꝓprio
ſanguine ſuo hereditatē regni celeſtis nobis acqui-
ſiuit. ſic itez Paulꝰ eū ſecutꝰ ē. q꞉ de eo dic̄ Criſ.
Nemo intantū dilexit amicos ſicut paulꝰ inimi-
cos. Ipe ex pietate alioꝝ pctā defleuit. ij. Coꝝ.xij
Lugeā multos ex his q̄ ante peccauerūt ⁊ nō ege
runt penitentiā de imundicijs ſuis. Chriſ. Nullꝰ
ita deplangit ꝓpria ſicut paulꝰ aliena. Paulꝰ qua
ſi totū mundū genuiſſet omibus ꝯdoluit. hec ille
ij. Choꝝ.xj. Quis infirmat̄ ⁊ ego nō infirmor. Et
ſic hortatur ⁊ alios. ad Gal.vj. Fratres ſi quis ꝑ-
occupatus fuerit in aliq̄ delicto vos q̄ ſpirituales
eſtis inſtruite hm̄oi in ſpū lenitatis. q.d. cōpaſſio-
nē habendo cū eo. Greg. Plus ē aniam ꝑpetue vi
ctā reficere q̄ꝫ ventrem morit ure carnis pabulo
terreno ſatiare. ¶ Quarto i aduerſitate ſiue pena
rū patienti toleratione. j. Pe.ij. Chriſtꝰ paſſus eſt
pro nobis vobis relinquēs exemplū vt ſequami-
ni veſtigia eius. Qui cū malediceret̄ nō maledi-
cebat. cū pateret̄ nō ꝯminabat̄. ⁊ ſic nos. q꞉ Actu.
xiiij. dr̄. Per multas tribulationes oportet nos in
trare regnū dei. Sic Paulꝰ. j. ad Chor.iiij. Male
dicimur ⁊ benedicimꝰ. ꝑſecutionē patimur ⁊ ſuſti
nemꝰ ⁊. ij. ad Chor.xj. In carceribꝰ abūdantiꝰ. in
plagis ſupra modū. Et ſbdit. A iudeis quiquies
quadragenas vna minꝰ accepi. Ter virgis ceſus
ſum. ſemel lapidatꝰ ſū. ter naufragiū ꝑtuli. i omi-
bus his fuit multū patiens. Et ſic nos ad patienti
am hortamur hodie. Heb.x. Patientia ē vob̄ ne
ceſſaria. vt voluntatē dei facientes reportet̄ repro
miſſionē. amb. ſup Beati imaculati. Quāto tribu
latio maior tanto ꝯſolatio vberior. ¶ Quinto de-
bemus xp̄m ſequi in charitate. quā docuit Luc.x.
Dilige dominū deū tuū ⁊ ꝓximū ſicut teipm̄. Et
ſic Paulus in charitate dei ꝑmo fuit quaſi ignēꝰ
Chriſ. Sicut ferrū miſſuꝫ i ignē totū igneū effici-
tur. ⁊ ſic Paulus igne charitat̄ ſuccēſus. ſic ꝙ ſcri
bit ad Rom.viij. Quis me ſepabit a charitate xp̄i
tribulatio an anguſtia. aut gladiꝰ. aut fames. ſcio
⁊ certus ſū ꝙ neq̄ꝫ mors neq̄ꝫ vita. Aug. Volendū
eſt ꝙ ap̄lm horrēda tormēta nō poterāt a charita-
te deſepare. ⁊ nos ocioſe fabule ⁊ vilia vicia ſepa-
rant. Habuit ſcd̄o charitatē ꝓximi tātā ꝙ dicebat
ad Ro.ix. Cupiebā anathema eſſe ꝓ frīb9 a xp̄o
i. ad tēpus ſeparari vt attēderet ꝯuerſioni eoꝝ ad
fidē xp̄i. Sic etiā ad Phil.i. Teſtis ē mihi deus.
quoniā cupiā vos oēs in viſceribus ieſu xp̄i. gre.
Nullū deo tale acceptū ſacrificiū ſicut zelus aiaꝝ
Ecce quātā charitatē dei ⁊ ꝓximi habuit. Idō dicit
ad Eph.v. Imitatores mei eſtote ⁊ ambulate i di-
lectione. Et merito. q꞉ quāto in hoc mūdo maior
dilectio. tanto in futuro maior retributio. Sic dic̄
Chriſ. de laude pauli. Nil prorſus errauit q̄ pratū
q̄dā inſigne ꝟtutū ac paradiſū ſpiritualē animū
pauli nuncuparet. Quis ergo ad explicanda eius

merita explicare ſufficiet. Nā omīa q̄ ſūt in homi
bus bona vna aīa poſſidet. ſinguloꝝ eni ꝟtutes ſā
ctoꝝ excellentiſſime in eo fuerūt. Abel obtulit ſa-
crificiū deo ⁊ inde laudat̄. Sed ſi hoſtia pauli ad
mediū ꝓducatur. tūc quātū celū a terra diſtat tan
tū hoſtia pauli ſuperius apparebit. ¶ Pro-
bat ſic Chriſ. Abel obtulit oues ⁊ aliena. Paulꝰ
quotidie in ſeipſo paratꝰ erat mori ꝓ xp̄o. Actu.
xxj. Non ſolū alligari ſedet mori paratus ſū pro
xp̄o. Et ſtuduit totū mundū offerre deo. j. Chori.
ix. Omibus omīa factꝰ ſū vt oēs lucrifacerē. Noe
cōmendatur. q꞉ ſe ⁊ ſeptē hoīes conſeruauit tp̄e di
luuij. Paulus nō tantū octo. ſ꞉ infinitos a dānati
one eterna p ſuā doctrinā conſeruauit. Abraā cō-
mendatur. q꞉ ad preceptū dn̄i patriā ⁊ amicos ſu-
os ſiue cognatos reliquit. Paulus nō ſolū ꝑriam
ſed totū mundū reliquit. ad Phil.iij. Omīa arbi-
tratus ſū vt ſtercora vt xp̄m lucrifacerē. Etiā i mō
relinquēdi dn̄s abrae multa ꝓmiſit. ſicut diuitias
multiplicationē ſemis. vt habet̄ Gen̄.xij. Sꝫ pau
paulo multas tribulationes. Actu.ix. Ego oſten-
dam illi quanta oporteat eū pati ꝓ nomine meo.
Cōmēdat̄ Iacob a longanimitate. q꞉ ſeptē annis
pro Rachel ſeruiuit. ⁊ videbāt̄ ſibi dies pauci. ge-
ne.xxix. Paulus nō ſeptē annis ſ꞉ tota vita ſua ꝓ
ſponſa nō ſua ſ꞉ xp̄i que eſt eccl̄ia. nō aduſtus ſo-
le ⁊ eſtu diei ⁊ gelu noctis ſicut Iacob. ſ꞉ ſupra ꝟ i
finita ſufferēdo mala. ij. ad Choꝝ.xj. In laboribꝰ
plurimis. in carceribus abundantius. i plagis ſu-
pra modū ⁊c̄. Hec omīa cū gaudio maxio ⁊ alacri
tate ſuſcepit. Cōmēdat̄ Ioſeph a pudicicia ⁊ caſti
tate. Gen̄.xxix. ꝙ reliquit palliū vxori pharaōis
ille poſtmodū accepit vxorē. Sed paulus ꝑ totuꝫ
tēpꝰ vite ſue ꝟgo ꝑmanſit. imo ⁊ quoſcunq̄ꝫ potu
it ad virginitatē induxit. i. ad Chorinth.vij. Volo
oēs homies eſſe ſicut meipm̄. Dico autē nō nu
ptis ⁊ viduis bonū eſt illis ſi ſic ꝑmanſerint ſicut
et ego. Ideo in teſtimoniū puritatis ſue lac ꝓ ſan
guine fluxit tempore decollationis. Etiā cōmen-
detur Iob a patientia. Chriſ. Iob quibuſdā men
ſibus patientiā in tribulatōe habuit. ſ꞉ paulus mł
tis annis vſq̄ꝫ in agonē perſeuerans tribulatꝰ fu
it. nō tantū a tribus vel quattuor amicis ſic̄ Iob
ſed a cunctis infidelibus ſepiſſime impugnatus.
⁊ ſic i ſingulis gratias egit deo. j. Choꝝ.j. Gratias
ago deo meo ſemper. ⁊ tamē nonſolum ꝓ ſe ſuſti
nuit. ſed ꝓpter electos. ij. Thi.ij. Omīa ſuſtineo ꝓ
pter electos vt ſaluteꝫ conſequant̄. Cōmendatur
moyſes a zelo ꝙ ꝓ ſalute populi petijt deleri de li
bro vite Greg. in moralibꝰ. id eſt. petijt ſe tempo-
raliter mori. Chriſo. Paulus plꝰ fecit. quia eter-
na gloria voluit ad tēpus priuari pro ſalute proxi
morū. ad Ro.ix. Optabam et ego anathema eſſe
pro fratribꝰ meis. Cōmendat̄ Iohannes q꞉ arguit
herodem pro adulterio. Paulꝰ nō vero vnū ſ꞉ plu
res tyrannos. Commēdatur Enoch et Helias.
quia in paradiſum rapti. ⁊ vltra hoc Paulus in
tertium celum. ij. ad Corintheo.xij. Scio homi-
nem raptum vſq̄ꝫ ad tertium celum. id ē. vltra na-
turam eleuatum vſq̄ꝫ ad celum empyreum. Et eſt
locus beatorum ſpirituum. Et ibi vidit vt dicit
Auguſtinus. libro de videndo deum. diuinā viſi-

onē. Et iſta viſio dicitur auditus. quia inſtructus
fuit de diuinis ſecretis. q̄ nō licent homi loqui. id
eſt. verbis explicari. ⁊ ſic de alijs. Jō canit eccl'ia.
Magnus ſanctus Paul⁹ vas electionis vere di-
gne eſt glorificand⁹. ¶ Dixi tertio ſbiungit̄ pia ꝑ
mij retributio. Dn̄ petrus i pſona oim dixit. Ecce
nos reliquim⁹ omīa ⁊ ſecuti ſum⁹ te. ꝯſequēter in
terrogauit. q̄d ergo erit nobis. ſ. q̄ vtilitas. q̄ hono
rabilitas. q̄ ſufficientia nob̄ inde. Reſpōdit ieſus.
Uos qui ſecuti eſtis me ſcꝫ imitatione viuendi. ꝑ
dicandi ⁊ moriēdi. in regeneratōne. ſ. iuſtorum de
morte ad vitā. Raban⁹. Due ſūt regenerationes.
vna aiarū. alia corporis. Et hec erit generalis re
ſurrectio. cū ſederit filius hoīs. ſcꝫ ꝑ autoritatē iu-
diciariā in ſede maieſtatis ſue. ſcꝫ ꝑ manifeſtā po-
tentiā que prius latuit. vel ſedes maieſtatis dicit̄
nubes clara diuia formata maieſtate. ſedebitis et
vos. ſ. quieti ⁊ ſecuri ſuꝑ ſedes duodecim. ſ. tanꝙ̄
principes electi ſuꝑ vniuerſā terrā. N ¶ Per ſe
des etiā iudiciaria ptās deſignat̄. quia apl'i et viri
ꝑfecti iudicabunt natōes in compatōne melioris
vite ⁊ approbatiue. mō tm̄ ſpecialiori ꝙ̄ alij electi.
iudicātes duodecim trib⁹ iſrael. Raban⁹. Nemo
putet tātū duodecim apl'os iudicaturos. ſicut nec
duodecim tribus iſrael tm̄ iudicandos. ſ; in duo-
decim apl'is vniuerſitas ꝑfectoꝝ deſignat̄. ⁊ i duo
decim tribubus vniuerſitas iudicādoꝝ deſignat̄.
Ecce quō ſancti apl'i pre alijs ſanctis honorandi
ſunt q: pre ceteris eos elegit. Johā. xv. Ego vos
elegi vt eatis ⁊ fructuꝫ afferatis ⁊ fructus vr̄ ma-
neat. Et ſic erūt tanꝙ̄ ſcabini ſpeciali mō in iudi-
cio iudicantes. Jtē ſūt nuncij dei ꝑ excellentiam.
q: deus eos miſit. Marci. vlti. Euntes i munduꝫ
vniuerſū ꝑdicate euangeliū omī creature. Jtē ſūt
honorādi tanꝙ̄ ꝑceptores ꝑcipui. Unde canit ec
cleſia. De quoꝝ doctrina fulget eccl'ia vt ſol ⁊ lu-
na. Jtē quia ſanguine ꝓſtati ſūt fidē. Unde ca
nit eccl'ia. Plātauerūt eccl'iam ſanguine ſuo. Ul-
timo ſedebūt iudiciū. nec crede ꝙ tunc orabunt ꝓ
te ſicut nunc. Chriſ. ⁊ Beda. Nec parētes orabūt
ꝓ filijs in iudicio. nec angeli ſicut ſolebant. nec ſā
cti habebāt ꝯpaſſionē cū pctōribus ſic nunc ꝯpati
untur nobis orādo ꝓ nobis. Her. Si igitur ſancti
apoſtoli fuerūt potentes ⁊ pij in terris. multo ma
gis exiſtentes nūc in celis. vbi charitas nō minui
tur ſ; augmentat̄. Jmplorem⁹ igit̄ eoꝝ clementi-
am. de quoꝝ numero ille ē cuius hodie exiſtit ſa-
luberrima conuerſio.

¶ Sermo L. ¶ Ad idem.

Aule ſaule quid me

ꝑſequeris. Actu. ix. D ¶ Introductō
Preſens feſtum quattuor de cauſis cele
bratur. Primo in ordine ad pctōres vt habeāt ex
emplū ſpei. vt nullus quantūcunqꝫ pctōr magn⁹
deſperet de venia. exquo Paulū q̄ tant⁹ fuit i cul-
pa reſpexit in gratia. Unde greg. Perpēdo petꝝ
conſidero latronē aſpicio zacheū intueor magda
lenam cōtēplor paulū ⁊ nil in eis video niſi ſpei
et penitētie poſita exempla. Si forte aliq̄s lapſus
eſt in fide aſpiciat petrū q̄ ter negauit xp̄m. ⁊ poſt
amare flendo pctm̄ deleuit. Ali⁹ contra ꝓximum
in malicia crudeliter exarſit. aſpiciat latronē qui i
vltimo mortis articulo ad vite ꝑmia penitēdo ꝑ-
uenit. Alius auaricie eſtibus anhelās aliena diri-
puit aſpiciat zacheū. qui ſi q̄d abſtulit reddidit q̄
druplum. Alius libidine ſuccenſus carnis mūdi
ciam ꝑdidit aſpiciat magdalenā q̄ in ſe carnalem
amorē igne diuini amoris extersit. Alius in ſe vl'
in ſuis mēbris eccl'iam ꝑſecut⁹ eſt aſpiciat Pau-
lum q̄ ad vnius iuſſionis vocē factus eſt vas ele
ctionis. Nemo ḡ deſperet. ſ; ad ſuſcipiendā grati
am mentē ſuam diſponat. ⁊ dn̄s q̄ venit pctōres
ſaluos facere. vt dr̄. j. ad Thimo. i. ꝓrſus ſic pau-
lū recipiet. ¶ Scdo celebrat̄ h̄ feſtū in ordine ad
eccl'iam. Unde exquo ſācta mr̄ eccl'ia habuit ma-
ximā triſticiā in eius ꝑſecutione. debuit etiā habe
ximā leticiā in ei⁹ conuerſione. Et q: maiorē leti-
ciam nō potuit habere niſi vt feſtū celebraret̄. idō
in iṗo beato paulo impleta ē ꝓphetia iacob. de q̄
Gene. xlix. Cum filios ſuos moritur⁹ bn̄diceret.
et ad beniamin veniſſet dixit. Beniamin māe lu-
pus rapax. ⁊ veſꝑe diuidet eſcas. Jbi ꝑ beniamin
iuxta doctores intellexit Paulū qui fuit de tribu
beniamin. Hic mane. i. pri̇o fuit lupus rapax dei
eccleſiam ꝑſequendo. Sed veſꝑe diuiſit eſcas q̄n
conuerſus ad fidē. fidem eccl'ie predicauit. ¶ Ter-
tio in ordine ad angelos ⁊ ad celeſtē curiā. Sicut
eni dr̄ Lu. xv. Gaudiū ē angelis dei ſuꝑ vno pctō
re penitentiā agēte plus ꝙ̄ ſuꝑ nonagintanouem
iuſtis. quāto magis in cōuerſione vnius apl'i. ꝑ cu-
ius doctrinā ruina eoꝝ ex magna parte ē reſtaura
ta. Dicit eni Chriſ. Omēs ad ſalutē duxit ac ſi oēs
regeneraſſet. j. ad Chor. ix. Omibus oia factus ſū
vt oēs lucrifacerē. Uolens igit̄ eccl'ia ſe ſanctis an
gelis ꝯformare in gaudio iſtituit h̄ feſtū. ¶ Quar
to in ordine ad deū ꝓpter miraculū. ſ. ꝙ ex ſeuiſſi
mo ꝑſecutore fecit fideliſſimū ꝑdicatorē. Unde h̄
miraculū maius ē vt dicit Aug. ꝙ̄ celū ⁊ terrā ex
nihilo creare. Et rō. q: in creatōe nihil reſiſtit diui
ne actioni pē. xxxij. Jpe dixit ⁊ facta ſūt. ſ; in cō-
uerſione pctōris ꝓpria voluntas reſiſtit. Juxta il
lud Math. xxiij. Quotiēs volui cōgregare te ſi-
cut gallina congregat pullos ſuos ſb̄ alis ⁊ noluiſ-
ſti. Et q: magnus pctōr fuit paul⁹. vt iṗe teſtatur
j. Thi. j. Blaſphem⁹ fui ⁊ ꝑſecutor ⁊ ꝯtumelioſus
et glorioſus factus ē ꝑdicator. ſicut canit eccleſia.
O glorioſū lumē oim eccleſiarū ſole ſplēdid⁹ ⁊c.
Et ad vnicā vocē ad dn̄m ſe ꝯuertit. ſicut dr̄ in ver
bis thematis. Saul e ſaule q̄d me perſequeris.
¶ In ſumma epiſtole duo tangunt̄. Pri̇o pauli
ꝑiculoſa infirmitas. ibi. Saul⁹ adhuc ſpirans. Se
cūdo ſbiungitur ei⁹ miraculoſa ſanitas ibi. Uas
electionis eſt mihi iſte. De pri̇o dicit. Jn dieb⁹ ill'
ſcꝫ cum lapidatus eſſet beat⁹ ſtephanus. ⁊ ſaulus
erat conſentiēs neci. ⁊ facta eſt ꝑſecutio magna in
eccl'ia q̄ hieroſolimis erat. ⁊ diſperſi ſunt fideles ꝑ
regiones iudee et ſamarie. tunc Saul⁹ adhuc ſpi-
rans. ſcilicet corde et per odij animoſitatem. mi-
narum et cedis in diſcipulos domini. id eſt i chri-
ſtianos anhelans ad cedem per minarum aſperi-
tatem. P ¶ Ubi ſciendum ſicut infirmitas
corporalis dicitur periculoſa varijs de cauſis ⁊

ſic infirmitas ſpūal'. Prio quādo in corde interi⁹
radicatur. Secūdo quādo exterius per totū cor-
pus diffundit'. Tertio qñ morbus neſcit'. Quar-
to quādo ꝯtraria ſumūtur. Quinto qñ medic⁹ cō-
temnitur. Omibus his modis Paul⁹ infirmaba
tur. ideo merito ꝑiculoſā infirmitatē habuiſſe dici
tur. Primo fuit radicata ab intra morbo peccati
in corde. ⁊ tāgit' ibi cum dicit'. ſpirās. Ecce cordis
malicia. quā ipſe ꝓhibet ad Hebre. iij. Videte fra
tres ne forte ſit in aliquo vr̄m malū cor increduli
tatis diſcedēdi a deo viuo. Hiere. iiij. Laua a ma-
licia cor tuū hierl'm vt ſalua fias. Aug. Nulle ma-
iores diuitie ꝙ̄ fides eccl'ie. Abacuc. ij. ⁊ ad Ro. j.
Iuſtus ex fide viuit. ¶ Scōo fuit periculoſa ifir-
mitas pauli q̄ꝛ ꝑ totū corpus diffundebatur. In
ore cum dicit'. ſpirans minarū. in manibus cū di-
cit'. ⁊ cedis. in pedib⁹ ibi. acceſſit ad pricipes ſacer
dotū. Et ſic potuit locū habere i eo ꝓphetia. Eſa.
j. A plāta pede vſq; ad verticē nō eſt in eo ſanitas
¶ Tertio ifirmitas ē ꝑiculoſa qñ neſcit'. Aug. ſuper
pſ̄. lviij. Non eſt inſanabilior eo q̄ ſibi ſanus vide
tur. Et ſic Paul⁹ videbatur ſibi ſanus. Propter
qḋ dicit. j. Thi. j. Ignorās feci. ¶ Eſt tamē ſci
endum ſm̄ ſanctos doctores. duplex ē ignorātia.
ſ. facti ⁊ iuris. Prima facti. ⁊ cōtigit dupliciter. aut
adhibet diligentiā. ⁊ ſic excuſat a toto vt ꝯcubitus
iacob cū lya Geñ. xxix. Aut nō exhibet diligenti
am. ⁊ ſic excuſat a tanto ⁊ non a toto. vt ignorātia
Lamech occidētis cayn cū putauit occidere ferā.
Geñ. iiij. Secūda ē ignorātia iuris. hec ē duplex.
quedā inuincibil'. hec excuſat a toto. Alia vero vi-
cibilis. ⁊ hec iterū duplex. quedā affectata. hec in
nullo excuſat. quedā ſimplex hec excuſat a tanto
ſed nō a toto. De q̄ Aug. de li. ar. li. iij. c. xxxv. Nō
imputat' ad culpā qḋ inuitus ignoras. ſ; qḋ quere
re negligis. Greg. Aliud eſt neſciuiſſe. aliud ſcire
noluiſſe. Primū dr̄ neglientia. ſecundū malicia ⁊
ſupbia. Habuit igit' apl's ignorantiā iuris ſimpli
cē. Unde bene excuſabat' a tanto ſ; non a toto. Et
ſi ita mortu⁹ fuiſſet eternā dānationē incurriſſet.
Attamē nō fuit tanta ignorātia ſua ſicut ſi ex ꝓ-
pria malia ignoraſſet. q̄ꝛ ſic dicit vbi ſupra. Igno-
rans feci igit' miſericordiā ꝯſecut⁹ ſū. valde tamē
periculoſa fuit ignorātia ſua. Quarto fuit ifirmi-
tas eius periculoſa. q̄ꝛ ꝯtraria ſumebat nō ſufficie
bat ſibi ꝓpria ſeuitia. ſ; ⁊ alios ꝯcitabat. cū ſbditur
Acceſſit ad pricipes ſacerdotū. nō vocat⁹ ſ; ſpōte.
et petijt epiſtolas ſcz ad loca remota. Nō ſufficie-
bat ſibi ꝑſequi fideles in hieruſalē. ſed petijt licen
tiā ad alia loca ſcz in Damaſcū ciuitatē ad ſinago
gas. vt ſi q̄s inueniret. q̄ꝛ pauci hui⁹ vie. i. xp̄iano-
rū. viros ⁊ mulieres vinctos ꝑduceret in hierl'm. ſ.
ad puniendū. Ecce crudelitas ſua. Sequit'. Et cū
iter faceret. ſ. cū epiſtolis. contigit vt appropinq̄-
ret damaſco. ſ. cū exercitu ſuo. ⁊ ſbito circumfulſit
eū lux de celo. ad deſignandum ꝙ ſine luce gratie
nemo pōt ad deū veracit' cōuerti. ideo merito cir
cumfulſit eū lux. ¶ Et illa lux fuit pmo repē
tina in celeritate. q̄ꝛ eū ſubito mutauit in aliū virū
in ſcientia. vita ⁊ in mētis ꝯſtantia. In ſcientia. di
cit glo. q̄ꝛ in illo triduo cecitate ꝑcuſſus oīe cog-
nouit myſterium incarnationis ⁊ ꝟitatē euangelij.

Unde ad Gal'. j. Notū facio vobis euāgeliū qḋ
nō ab hoīe didici ſ; per reuelationē ieſu xp̄i. Item
imutauit eū in vita. q̄ꝛ ſtatim ꝟtute luminis qḋ ipm
circūfulſit oēm carnalē amorē ⁊ affectū terrenū
mox abiecit ꝓpter qḋ dicit Gal'. j. Complacuit ei
qui me ſegregauit ex vtero mr̄is mee. ⁊ vocauit ꝑ
gratiā ſuā ꝯtinuo nō acquieui carni ⁊ ſanguini. Et
hoc eſt qḋ dicit Ambroſi. Neſcit tarda molimina
ſpiritusſancti gratia. Etiā mutauit eū i mētis ꝯſtā-
tia. De quo Ro. viij. Quis nos ſeꝑabit a charita-
te xp̄i. Secūdo illa lux fuit imenſa. q̄ꝛ circūfulſit
eū ⁊ ab intra ⁊ extra ipm totū illuminauit. in iterio
ribus ꝑ ſapientiā qua oīa myſteria ſcripturarū
intellexit. ab extra ꝑ lucidā ꝯuerſationē ⁊ ſanctita
tis exemplū. a ſuꝑiori ꝑ clarā contēplationē qua
nude ⁊ immediate deū ꝑ eſſentiā cognouit. Ter-
tio illa lux erat celica. ideo intellectū ipſius ange
licis ſpiritibus ꝯformauit. imo etiā vt dic' Chriſ.
ipſi angeli plurima ſecreta ꝑ eius predicationem
didicerūt. vt dicit glo. ſuꝑ illuḋ ad Ephe. iij. Mi-
hi eni oīm ſanctorū minimo data ē grā in gētibus
euangelizare ⁊c̄. vt innoteſcat principibus ⁊ pote-
ſtatibus in celeſtibus. Illa ergo lux affectū ei⁹ to-
taliter tranſmutauit. Chriſ. Sicut ferrum in igne
miſſum. ⁊ ſic paulus in charitate accenſus. Etiā
ipm celeſti cōuerſatione decorauit. Ideo Phil'. iij
Noſtra cōuerſatio in celis ē. Hec tria innuit Dy-
oniſius in ep'la de tranſitu ꝑ deſertū huius mūdi.
vbi dicit ipm angelum terreſtrem ꝓpter primum
imaginem diuinitatis ꝓpter ſecundum. ⁊ celeſtē
hominem ꝓpter tertiū. quia dicit Chriſo. Paul⁹
in terra gradiens ſic ſe gerebat in cunctis q̄ſi ſocie
tate angelorum frueret'. Hec ſubita cōuerſio pau
li figurata ē. j. Reg. x. i Saul. de quo dicebat'. In-
ſiliet in te ſpūs dn̄i ſpiritu repentino ⁊ ꝓphetabis
et mutaberis in virū aliū. Pſ. lxxvj. Hec mu-
tatio dextre excelſi. Sequit'. ⁊ cadens in terrā. ſ. ex
nimio terrore timuit ne forte maiori plaga ꝑcute-
retur ꝙ̄ Pharao aut maria ſoror moyſi. de quib⁹
in Exodo. In hoc etiam timuit ad deſignandū
ꝙ homo illuminatus per gratiā debet cognoſcere
ſuam fragilitatem. exēplo abrae Geñ. xviij. qui di
xit. Quid loquar ad dominū cum ſim puluis ⁊ ci
nis Eſa. xlvj. Redite ꝑuaricatores ad cor. Bern.
Non ē melior ꝯſeruatio grē ꝙ̄ in vera humilitate
¶ Quinto periculoſa eſt infirmitas cū medicus
cōtemnit'. Et ſic fuit in Paulo. ꝓpter qḋ ſequitur
in ep'la. Et audiuit vocē. ſ. auditu corꝑis dicentē
Saule ſaule quid me ꝑſequeris. Hec duplicatio
fit ad mouendū eius intētionē. q. d. Grauis ē tua
ifirmitas. quia medicū ꝯtemnis. da locū medico
⁊ nō diſcedet a te. Eccl'i. xxviij. q̄ꝛ opera ei⁹ tibi ſūt
neceſſaria. Et dixit. q̄d me ꝑſequeris. ſ. in membris
meis que ꝑſequebatur ſaul⁹ ⁊ nō xp̄m in ꝓpria ꝑ
ſona. q̄ꝛ iam ſedebat ad dexteram pr̄is glorioſus.
Tantā tamē habet dn̄s dilectionē ad ſuos vt qḋ
eis exhibetur ſibi fieri reputat. Math. xxv. Nō
vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſt'. Qui re
ſpondit. Quis es domine. ſ. deus aut angelus q̄ſi
diceret ſentio potentiam. non ſcio eſſentiam. Eſti
mabat eum eſſe angelum. Reſpōdit. Ego ſum ie-
ſus nazaren⁹ quem tu perſequeris. quaſi diceret.

Ego ſum qui de celeſtibꝰ loquoꝛ quē putas moꝛ-
tuum vt homiem. ego ſum viuēs ⁊ regnās per ſe
cula cuncta. Ecce bonus medicꝰ. ¶ Reuera
bonus. pͥmo qꝛ habuit ſapiētiā in cognoſcēdo. eo
ꝙ radicē īfirmitatis pauli cognouit. Credebat q̄-
dem paulꝰ ꝑſequi hominē moꝛtalē ⁊ ꝑſequebatur
deum celeſtē. Ideo īfirmitatem eiꝰ, eū cognoſcere
fecit dicēs. Ego ſū ihs nazarenꝰ quē tu ꝑſequeris
q.d. nō hoiem ꝑſequeris ſed deū. nō creaturā ſed
creatoꝛē. nō coꝛpus ſ; caput. Scđo medicꝰ ille ha
buit bonitatē in exequendo. qꝛ ꝑſonalr̄ de celo de
ſcendit ⁊ ſibi locutꝰ fuit. ⁊ adhuc exiſtē in volūta
te ⁊ actu ꝑſequēdi eū ↄuertit. nō ſic alios apl̄os. li
cet eni nō eſſent ſequētes. tn̄ nō fuerūt eū ꝑſequē-
tes. Tertio fuit medicꝰ ſb̄til' et ꝑfectꝰ. ſb̄tilr̄ ei ⁊ ve
lociter ꝑfecteq; eū ↄuertit ⁊ ſanauit. ¶ Sʒ di.
ſi dn̄s faceret mihi ita etiā me ↄuerterē. Rn̄dēt do
ctoꝛes. Non ē nūc opꝰ miraculoſe agere ꝓ fide. qꝛ
nūc multū creuit. Jō ſic plāte nouelle ⁊ filo acus
inducit'. ſic ꝑ miracl'a fides i ꝓmatiua creuit eccle
ſia. Dn̄s aūt nūc pctōꝛes inſpiratōibꝰ. ꝑdicatiōi-
bus. flagellis ⁊ tribulatōibus ↄuertit. Sic fac no-
bis nunc vt iudeis fecit. Pꝛio ꝑ ſigna vocauit de
egypto eos. ſ; in terra ꝓmiſſionis manifeſte ꝑ ꝓ-
phetas. nūc ꝑ ꝑdicatoꝛes Nec requirit' vocatō mi
raculoſa ſicut fecit ſancto Paulo. ⁊ h̄ ex ſua inef-
fabili bonitate. Vnde dixit. Ego ſū ihs. i. ſaluatoꝛ
quia ſalutē tuā ⁊ nō aliud quero. nazarenꝰ. i. floꝛi-
dus. q̄. ꝑ tē toto mūdo in cruce floꝛuit. Ecce ꝙ mi
te eū alloquit'. nobis in exēplū ſpei. ꝓpter qđ dicit
apl̄s ad Heb. iiij. Accedamꝰ cū fiducia ad thꝛonū
gr̄e eius vt miſcđiam ↄſequamur. Subdit. Durū
eſt tibi ↄtra ſtimulum recalcitrare. i. potētioꝛi te i
compabiliter reſiſtere. ſ. vitijs et peccatis. ¶ V
Vnde nota. dn̄s loquit' h̄ de ſtatu peccati in q̄ ia-
cuit apl̄s. Dux valde in tali ſtatu ē eſſe ſeu ꝑmane
re ꝓpter plura. Pꝛio qꝛ diabolꝰ pctōꝛibꝰ domina
tur. ij. pe. ij. A quo q̄s ſuperatus ē huiꝰ ⁊ ſeruꝰ ē tot
demonioꝝ ſeruus q̄t vicioꝝ. vt dicit Aug. Secū
do qꝛ gladius euaginatꝰ ſup eos extēdit'. Ps. vij
Niſi ↄuerſi fueritis gladiū ſuū vibrauit ⁊c̄. Hoc
viri iuſti ⁊ ſancti deſiderant. Apoca. vj. Vſq; quo
dn̄e ſanctus ⁊ verꝰ nō iudicas ⁊ nō vindicas ſan-
guinē noſtrū de his q̄ habitāt i terra. Tertio quia
conſciētia remoꝛdēte aggrauant'. Aug. Omis in-
oꝛdinatus aius ē ſibiꝑi pena. ⁊ nō minima ſ; ma
xima. De quo Iſiđ. in li. ſoliloquioꝝ. Nulla gra-
uioꝛ pena ꝙ remoꝛdēs conſciētia. Hanc ſecū fer-
re opoꝛtet pctōꝛes. qđ eſt valde graue. Sap. xvij.
Frequēter eni ꝑoccupant peſſima redarguēte cō
ſcientia. cū ſit eni timida neq̄cia dat teſtimōiū cō-
dēnationi. Quarto qꝛ cumulꝰ, pctōꝝ augmentat'.
Greg. Peccatū qđ ꝑ penitētiā nō diluit' mox ſuo
pondere ad aliud trahit. Jō Eccl'i. xxi. Quaſi a fa
cie colubꝛi fuge pctm̄. Quinto qꝛ neſcit q̄ fine ter-
minat'. an vnq; deus ſibi bonū finē ↄcedat. Iohel'
ij. Quis ſcit ſi ↄuertat' ⁊ ignoſcat deꝰ Poeta. Dia
ſūt hominū leui pēdentia filo. Et ſbito caſu q̄ va-
luere ruūt. Sic dicit aug. Hac aia aduerſione ꝑ-
cutitur peccatoꝛ vt moꝛiēs obliuiſcat' ſui q̄ dū vi-
ueret oblitus ē dei. Ideo Gamfredus in poetria
ſua noua dicit. Peſſima res viciū nil eque ꝑnicio
ſum. Reuera peſſima. nō tantū in vita. ſed etiā in
moꝛte ⁊ poſt moꝛtē. Pꝛio qꝛ in agone homis a de
mōibus ante oculos pctā poꝛtabunt'. Eccl'i. xj. In
fine homis denudatio pctōꝝ illiꝰ. Secūdo qꝛ ad
hinc exiēs demonibꝰ ꝑſentat'. Iob. xx. Vadent. ſ.
aie. ⁊ venient ſup eā hoꝛribiles. ſ. demones. Sap.
xvij. Perſone triſtes illis apparētes pauoꝛē illis
pꝛeſtabāt. Tertio qꝛ poſt moꝛtē ad locū toꝛmento
rū deputat' vbi imꝑpetuū cruciet'. Pꝛopter quod
Eccl'i. vij. Memoꝛare nouiſſima ⁊ ieternū nō pec
cabis. Quarto ꝓpter pene augmentionē. cū aia
carni ſociet'. ſ. in vniuerſali iudicio. tūc coꝛpus et
aia ſimul ardebūt. Tūc ipletur illud Apoca. vj.
qđ dicent petris ⁊ mōtibꝰ. Cadite ſup nos. ⁊ abſcō
dite nos a facie ſedentis ſup thꝛonū. Quinto ꝓpt'
finalem ſententiā Math. xxv. Diſcedite a me ma
ledicti in ignē eternū ⁊c̄. Ideo finalr̄ Oꝛoſius dic̄.
Plus ē vitanda pcti fedidas ꝙ q̄libet toꝛmētoꝝ
imanitas. Et ſup h̄ verbo / Dux eſt tibi vt recalci-
tres ſtimulo. ſb̄dit. Qui tremēs ac ſtupens dixit.
Dn̄e quid iubes me facere. q.d. Jā nō meam ſed
tuā voluntatē paratus ſū adiplere Greg. Niſi q̄s
a ſeipſo deficiat ad deū nō appꝛopinq̄bit. ſic pau-
lus. Vnde aug. Mox parat ſe ad obediēdū q̄ pꝛi
us ſeuiebat ad ꝑſequendū. Amb. Si ſecutꝰ es er-
rantem ſequere penitentē. ¶ Dixi ſecūdo tangit'
ſancti Pauli miraculoſa ſanitas. De q̄ in textu ſe
tur. Et dn̄s dixit ad eū. ſ. q̄ ad volūtatē eiꝰ ꝓnuʒ ſe
exhibuit. Surge ⁊ ingredere ciuitatē. ſ. damaſcū,
et ibi dicet' tibi q̄d te opoꝛteat facere. ¶ In h̄
ſignificat' myſtice ꝙ ille q̄ deo vult placere dʒ ſur
gere a vitijs ⁊ pctis. ⁊ ingredi ꝑ fidē ⁊ charitatem
in ciuitatē. i. in vnionē ſancte matris eccl'ie. ibi di-
cetur illi q̄d ſit facturꝰ. ad Eph. v. Surge qui doꝛ
mis ⁊ exurge a moꝛtuis. ⁊ illuminabit te xp̄s. Se
quitur viri autē illi qui comitteƀant' cum eo. i. ſo-
cij eiꝰ. venit eni cū notabili comitatu. Hi ergo ſta
bant. ſtupefacti. audiētes quidē vocē ſancti Pau
li ſed neminē videntes. ſtupebāt ex magnitudine
miraculi. quia audierūt vocē pauli ſ; nō xp̄i. vt ha
betur Actu. xxij. Qui mecū erant lumē quidē vi
derunt. vocem autē eius ſ nō audierūt qui loque-
batur mecū. neq; videbant perſonā cui dirigebat'
ſermo. ⁊ ſic ſtabant ſtupefacti neſcientes q̄d face-
rēt. Surgēs aūt ſalus de terra. ⁊ apertis oculis ni
hil videbat. Exterioꝛ diſpoſitio coꝛꝑis interioꝛē ſi-
gnificabat. Ipe nanq; tunc ab omibꝰ terrenis af-
fectibus ſurrexit. Et dicit Aug. in ſmone de Pau
lo. Eo tpe quo cetera nō videbat myſteriū infoꝛ-
mabatur credētium. qm̄ qui credit in xp̄m ipm in
tueri debet. Et ſic tunc vidit ⁊ cōtemplabatur ce-
leſtia. cui viſus clauſus fuit ad terrena. ¶ Ad
manus autem illum trahētes introduxerunt Da
maſcum. ⁊ erat ibi tribus diebus non videns. ſci-
licet coꝛpoꝛalibus oculis. neq; manducans neq;
bibens. Dicit glo. tres dies nō vidit. quia non cre-
debat xp̄m tertia die reſuſcitatum. ¶ Sed di. q̄d
tunc fecit in illo triduo. Dicunt doctoꝛes commu
niter ꝙ in illo triduo raptus fuit vſq; ad tertiuʒ ce
lum. ⁊ habuit illam excellentem viſionem de qua
ij. Choꝛintheoꝛum. xij. Ex illa fuit ita ſuſtentatus
ꝙ nec manducare affectabat nec bibere. Sicut

legit̃ de moyſe q̃ fuit cũ dño .xl. dieb⁹ in mõte abſ-
q̃ cibo. Sequit̃. Erat aũt quidã diſcipul⁹. Dama
ſci noie Ananias. ſ. de iudaiſmo ad xp̃m ↄuerſus
ſcientia vt vita famoſus. Et dixit ad illũ i viſu do-
min⁹. Anania. ꝛ ille ait. Ecce ego dñe. Tales voca
tiones legim⁹ etiã in plurib⁹ locis veteris teſtam̃
ti factas eſſe his qbus dñs ↄuerſatus ẽ. Et ſic in p̃
ſenti. Et dñs ad eũ. Surge ꝛ vade in vicũ q̃ voca-
tur rectus. Et quere i domo iude ſaulũ noie thar-
ſeñ. qꝛ de tharſis erat oriũd⁹. illuc eni p̃r ei⁹ tranſ-
latus fuerat de iudea. ꝛ ibi creuerat i p̃ate ꝛ fama
vt patet in glo. lyre. ij. ad Thim. vl. Sequit̃. Ecce
eni orat. q. d. mentẽ ad deũ eleuatã hꝫ. Ex illo eni
raptu paul⁹ egreſſus gr̃as deo agebat. Sequitur
et vidit. ſ. p̱ diuinã reuelationẽ virũ Ananiã noie i
troeuntẽ ꝛ imponẽtẽ ſibi man⁹. q. d. Hec q̃ tibi lo
quoꝛ iã preſentialr̃ i oꝛone ꝛ raptu tuo cognoſcis.
et nõ tm̃ vidit p̱ſonã. ſꝫ etiã nomẽ lucide cognouit
et opus facturũ. imponẽtẽ ſibi man⁹. Lyra. Hec i
poſitio nõ erat ad receptionẽ ſpiritusſancti. vt pꝫ
Act. viij. ſed ad ſanationẽ defect⁹ corporal̃. vt pa-
tet de ſctõ Laurẽtio. q̃ ponebat man⁹ ſup̱ oculos
cecoꝝ ꝛ illuminabant̃. Et ſic in ꝓpoſito ſic̃ ſ̃dit.
vt viſũ recipiat. Sꝫ quõ ſe habuit Ananias i hac
parte ſequit̃ in textu. Dixit Ananias. ſ. ſe excuſan
do. Dñe. q. d. ſũ paratus facere qd̃ iubes tanq̃ ſer
uus fidelis. Sed vnũ eſt. miroꝛ de v̱bis tuis ꝛ de
eo qd̃ me iubes. qꝛ audiui de m̃ltis de viro h̃. ſ. ſau
lo. quãta mala fecerit ſanctis tuis i hierl̃m. q. d. fa-
moſus eſt in p̱ſecutõe. Et h̃ ſcꝫ nouiſſime. hꝫ p̃ãtẽ
a p̃cipib⁹ ſacerdotũ alligandi oẽs q̃ inuocãt no-
mẽ tuũ. q. d. Vis vt meipm volũtarie tradã i ma-
nus ei⁹. ꝛ nõ debeo ſuſtentari diuti⁹ ꝓ ſalute fide
lium tuoꝝ. Dixit aũt ad eũ dñs. Vade. Raban⁹.
q. d. Nõ eſt timẽd⁹ q̃ſi p̱ſecutoꝛ ſꝫ amplectend⁹ vt
frater. qꝛ mala q̃ ſanctis intulit patus ẽ ſuſtinere.
qm̃ vas electionis eſt mihi iſte. id eſt vas ſpecialit̃
electũ grẽ ꝛ ſciẽtie cõtentiuũ. vt poꝛtet nomẽ meũ
corã gentib⁹ ꝛ regib⁹ ꝛ filijs iſrael. H ¶ Reuera
libere ꝛ fiducialiter ꝛ ↄſtant̃ h̃ dulciſſimũ nomen
ih̃s poꝛtauit i oꝛe ꝛ coꝛde. q̃ngentis ei vicib⁹ ſcri-
pſit illõ in epiſtol̃ ſuis. vt pꝫ intuẽti. Et ego oñdã
illi q̃nta opoꝛteat eũ pati ꝓ noie meo. q. d. multa
alijs ſanctis intulit. etiã ip̱e multa patiet̃. ꝛ h̃ cum
magno gaudio ꝛ hilaritate amoꝛe nois mei. ij. Co
rin. xij. Libent̃ gl̃iaboꝛ in iñrmitatib⁹ meis. Cõfoꝛ
tatus igit̃ ſic Ananias ꝛ ↄſolat⁹ a dño abijt. ſ. gau-
denter. ad explẽdũ officiũ ꝛ mãdatũ dñi. ꝛ itroi-
uit. ſ. in domũ p̃nominatã. vbi ſaulũ repperit im-
ponens ei man⁹ ꝛ dixit. Saule frater. fratrẽ vocat
quẽ prius timuit inimicũ. Ex lupo eni agn⁹ fact⁹
erat. dñs me⁹ ih̃s miſit me ad te q̃ apparuit tibi in
via q̃ veniebas. ſ. ad p̱ſequẽdũ electos. licet p̱ gra-
tiã ſuã ſis mutat⁹. q̃re ad te venio vt videas. i. viſũ
coꝛpalẽ recipias ꝛ ipleaꝛis ſpũſctõ. O benigna et
gratioſa locutio ꝛ legatio Ananie ad Paulum ex
cauſis vbi ſupꝛa exp̃ſſis. ꝛ quãti fuerunt expꝛi dñi
effectus v̱ba eadẽ ſ̃dũt. Et ↄfeſtim. i. abſq̃ moꝛa
ceciderũt de ocul̃ ei⁹ tanq̃ ſquame. i. macule albe
et dure ſicut ſquame piſciũ. ꝛ viſũ recepit. Et ſur-
gens baptizatus ẽ. ſupple in noie xp̃i. Et cũ acce-
piſſet cibũ confoꝛtatus eſt duplici ↄfoꝛtatione ſcꝫ
ſp̃uali ꝛ coꝛpoꝛali. Ecce miraculoſa ſanatio. Atte
dam⁹ ſanationis effectũ. Fuit aũt cũ diſcipul̃ ſup
ple xp̃i q̃ erãt damaſci p̱ dies aliq̃t. ꝛ ↄtinuo. i. di-
ligent̃ ꝛ ſollicite ingreſſus ſinagogas p̃dicabat do
minũ ieſũ qꝛ h̃ eſt filius dei. Sed quõ ſe ad h̃ mi-
raculũ habebãt iudei. ſequit̃. Stupebãt oẽs q̃ au
diebant eũ ꝛ dicebãt. Nõne h̃ ẽ q̃ expugnabat in
hierl̃m eos q̃ inuocabãt nomẽ iſtud. ꝛ huc ad hoc
venit vt vinctos illos adduceret ad p̃cipes ſacer
dotũ. quaſi dicerẽt. Mix ẽ nobis q̃d ſibi videtur
aut qualis exiſtit. Sequit̃ Saul⁹ autẽ. ſ. añ ſic vo
catus ꝛ poſt baptiſmũ paul⁹ multo magis ↄuale
leſcit. ſ. p̃dicando. ꝛ ↄfundebat iudeos. ſ. p̱ doctri-
nã a ſp̃uſancto datam. q̃ habitabant damaſci. affir
mãs quoniã hic ẽ xp̃s. ſ. in lege ꝓmiſſus. Et ſic pa
tet breuiter expedita ſue ↄuerſionis hiſtoꝛia. Ad
merita ip̱ſius nos cõmendem⁹.

¶ Sermo ij. ¶ Ad idem.

IMitatoꝛes mei eſto

te. j. Choꝛ. iiij. ¶ Introductio. Si
quis vult aliquã artẽ ſtudere querit exp̱
tum magiſtrũ in iſta arte. ſic volẽs diſcere aut q̃re
re ſalutẽ anie debet ſeq̃ paulũ ap̱l̃m. Rõ Chꝛiſo.
in li. de laude pauli. Quia quicq̃d p̃riarche. quic-
quid ꝓphete. q̃cq̃d ap̱li ſeu alij ſancti in ſe p̱fectio
nis aliquid acceperũt. hec oĩa ſimul colligens
Paulus cũ tanto cumulo habuit cũ quãto null⁹
eoꝝ collegit. Et exẽplificat h̃ de abel. de noe et
abrahã. ꝛ ſic de alijs q̃ pluri mis. vt ſupꝛa oſtenſuꝫ
eſt. Et ſ̃dit Chꝛiſ. vbi ſupꝛa. Nil pꝛoꝛſus errauit
qui pratũ qd̃dã inſigne virtutũ ꝛ paradiſum ſpiri
tualem pauli animũ nuncuparet. Itẽ dicit Chꝛiſ
Quid in angelis magnificũ p̃dicam⁹ qui oĩ p̱fe
cta dilectione deo adherẽt ꝛ obediunt inceſſanter
Paul⁹ vero mole coꝛpoꝛis grauat⁹ adeo deo adhe
ſit qd̃ dicit Ro. viij. Cert⁹ ſũ q̃ neq̃ moꝛs neq̃ vita
neq̃ ãgeli. neq̃ archãgeli. neq̃ p̃ncipat⁹. neq̃ v̱tu
tes. neq̃ tribulatõ. neq̃ anguſtia. neq̃ fames. neq̃
nuditas. nec p̱ſecutio. nec gladi⁹. nec altitudo. nec
ꝓfũditas. nec creatura aliq̃ poterit nos ſeparare a
charitate dei. Et ſic paul⁹ erat angelus terreſtris
homo celeſtis. nã in terris degẽs dixit illõ Phil̃.
iij. Noſtra cõuerſatio in cel̃ eſt. Sic qui vult viaꝫ
ambulare dꝫ ſequi ſciẽtẽ ꝛ expertũ i ea. Volẽs igi
tur tendere ad viã celeſtis patrie debet ſequi pau-
lũ. ip̱e eni viã exptus eſt. vt dic̃. ij. Choꝛ. xij. Scio
hominẽ raptũ vſq̃ ad tertiũ celũ. ip̱e diuinit⁹ no-
uit iter. ꝛ docuit illõ v̱bo ꝛ exemplo. iõ merito po
teſt dicere. Imitatoꝛes mei eſtote. ¶ Vbi ſciendũ
q̃ttuoꝛ vicib⁹ reperim⁹ hec v̱ba ſupꝛadicta ſcp̱ta i
ep̱l̃is ſuis. ſ. Imitatoꝛes mei eſtote. vicꝫ. j. Coꝛ. iiij
et. j. Choꝛ. xj. ꝛ Eph̃. v. ꝛ Phil̃. iij. Ex hoc elicere
poſſum⁹ q̃ q̃ttuoꝛ ſũt p̃ncipal̃r in qb⁹ imitari de
bem⁹ ap̱l̃m. P ¶ Pꝛio eũ imitari debem⁹ i p̱fe-
cta ↄuerſione. Nã ↄuerſio ſua fuit initiũ ſalutꝭ ſue
et ſic ↄueſio nr̃a. Zacha. j. Cõuertimi ad me ꝛ ego
ↄuertar ad vos. Eccl̃i. xvij. Cõuertere ad dominũ
et relinq̃ pctã. Rõ. qꝛ dic̃ ps̃. vij. Niſi ↄuerſi fueri
tis gladiũ ſuũ vibꝛauit. h̃ eſt iudiciũ. Lu. xiij. Ni-
ſi penitẽtiã egeritis oẽs ſimul p̱ibitis. ¶ Nota
ad perfectã ↄuerſionẽ requiruntur tria. ſ. termin⁹

a q̄uo.terminꝰ ad quē.⁊ mediū ꝑ qȯ ꝯuertimūr.
Primo terminꝰ a q̄.ſ.verti debemꝰ a nobis.i.a ꝓ
pria volūtate. Math. xvj. Si qs vult venire poſt
me abneget ſemetipm. Greg. Niſi qs a ſeipo defi
ciat ad eū q̄ ſupra ipm eſt nō appropinq̄bit. Sed
di.quō a ſeipo hō recedere pōt. Rñdet.a nobis re
cedimꝰ ſi ꝓpriā voluntatē obnegamꝰ. Ecci.xviij.
A volūtate tua auertere.⁊ Oſee.x.Cōfūdet iſrael
in volūtate ſua. Ber. Nullū bonū deo placere pt
qȯ factū eſt ex ꝓpria volūtate.Exēplificat de ieiu
nio.Eſaie.lviij.Ecce in die ieiunij vrī inuenitur
volūtas vrā.⁊ ſbdit. Nunq̄d h̄ eſt ieiuniū qȯ ego
elegi.q.d.nequaq̄.ber.Quid ē qȯ odit aut punit
deus niſi ꝓpriā volūtatē.tolle ꝓpriā volūtatē ⁊ in
fernus nō erit. Scōo terminꝰ ad quē ⁊ eſt deꝰ. Jo
helis.ij.Cōuertimi ad dñm deū vrm. q̄ nihil meli
us.nihil dignꝰ.nihil vtilꝰ.qꝛ eſt ſummū bonum
Math.x.Nemo bonꝰ niſi ſolus deꝰ. De q̄ Dyo-
niſius. Nil bonū eſt niſi ab eo q̄ eſſentialr bonꝰ eſt
nil dulcius.ꝓpter qȯ dr. Math.xj.Tollite iugum
meū ſup vos.iugū eni meū ſuaue ē ⁊ onus meum
leue. Gre. Pro amore eiꝰ ois ꝑſecutio hꝫ dulcedi
nē.ois afflictio cōſolatione̅. De q̄.ij.Chor.j.Sic
abundāt xp̄i paſſiōes in nob ſic ⁊ ꝯſolatōes. Ps.
xciij.ſm multitudinē dolor meor i corde meo cō
ſolatōes tue letificauerūt aiam meā. Nil dignꝰ
et vtilꝰ q̄ vt ad illū ꝯuertamur q̄.ꝓ nobis de celo
venit.⁊ oṁia q̄ fecit in celo ⁊ in terra ad nrām ſalu
tem ordinauit. Prouer.viij.Qui me inuenerit in
ueniet vitā.⁊ hauriet ſalutē a dño. Tertiū ē medi
um ꝑ qȯ ꝯuertimur ad deum.⁊ ē libera volūtas.
Differētia ē inter ꝓpriā volūtatē ⁊ liber arbitriū.
Ber.in ſmone de Naamā. Propa volūtas ē que
nō ē cōis deo ⁊ hoibꝰ.i.q̄ nō fit aut ſtat ad honorē
dei ⁊ ad vtilitatē ſiue edificatione̅ ꝓximi.⁊ ad ſa-
lutē ꝓpriā. Sꝫ liber arbitriū eſt illȯ qȯ hō ſine ne
ceſſitate ⁊ coactōne pōt eligere ⁊ appetere. Bern.
Nulla creatura pōt nos violēter a deo retrahere.
ad Gal.v. Vos in libertatē vocati eſtis. Hoc eſt.
liberū arbitriū ſeu libera volūtas vrā que ad deū
ꝯuerti debetis debet eſſe verſa ſiue mutata in dei
volūtatē.dicēdo Math.vj. Fiat volūtas tua. ſic
Paulꝰ Actu.ix.Quid me iubes facere.q.d.offe-
ro tibi volūtatē meā.informa eā q̄d ꝑ eā fieri volu
eris. De hac volūtate dic̄ Ber. Volūtas ē origo
oim bonorū.⁊ mr̄ oim virtutum. Et ſbdit Ber.
Cuſtos aie circa ſtatū ſue volūtatis ſollicitus de
bet eſſe.ſ.vt diſcernat q̄d volendū ſit.ſ.q̄ ad quali-
tatē.⁊ quātū volendū q̄tum ad quātitatē volūta-
tis ⁊ regularitatē. ¶ Nota volūtas nrā debet
menſurari ſm triplicē mēſurā.ſ.ſm nrm poſſe ſm
noſtrū noſſe.⁊ ſm dei velle. Prio ſm noſtrū poſ-
ſe.i.ad noſtrā poſſibilitatē.vt oia velimus q̄ poſſu
mus iplere viribꝰ.de poſſibilibꝰ nihil penitus ob
mittētes.ita q̄ nec infra ꝑ deſideria veniamꝰ. nec
per indiſcretū feruorē modū excedamꝰ. De q̄.ij.
Chor.viij. Si eni volūtas ꝓmpta ē ſm id qȯ ha-
bet accepta ē. Sed heu ꝯquerit Ber. Vix eſt ali-
quis q̄ in eis q̄ ad deū ſūt experiri velit q̄d poſſit.
ſꝫ etiā quid ꝓmptiſſime poſſit Quid ſi dixeris il-
lud Prouer.xxiiij. Vires nō ſuppetūt. Reſpon-
det ſalomō. Qui inſpector ē cordis ipe intelligit.

Scōo menſurāda ē voluntas nrā ſm noſtrū ſcire
vel noſſe.vt ſine exceptōe velimꝰ q̄ ſcimꝰ eſſe bōa
et ea nolimꝰ que cognoſcimus eē mala. Jaco.iiij.
Bonū ſcienti ⁊ nō facīeti pctm̄ eſt illi. Lu.xij. Ser
uus ſciens voluntatē dñi ⁊ nō faciens vapulabit
plagis multis. Tertō mēſurāda ē ſm dei velle vt
oṁia velimꝰ q̄ vult deꝰ. Ecōtra oṁia q̄ non vult
deus ⁊ nos reſpuamꝰ.vt vnuſq̄ſq̄ nrm dicere poſ
ſit illud Math.xxvj. Nō mea pater voluntas ſed
tua fiat. Et illud ad Gal.ij. Viuo ego nō ego ſed
viuit in me xp̄s. Et h̄ quo ad quātitatē volūtatis.
Sed q̄ ad qualitatē dic̄ Ro.xij. Renouami in no-
uitate ſenſus vrī.vt ꝓbetis q̄ ſit volūtas dei bona
beneplacēs ⁊ ꝑfecta. Prio bona volūtas iuſtorū
bona ē.qꝛ oṁia q̄ faciūt vel patiunt in pctōr ſatiſ
factione̅ ⁊ dei offenſe placatione̅ ordinant. Ex re-
miſſione eni pctōr hoi collata ꝯſurgit ꝯſcientia le
ta ⁊ ſerenata. Et ſic nimir ex hac leta ꝯſciētia nihil
negligit q̄n hō oia in deū ordinat. Scōo benepla
cita.qꝛ in ꝑmiſſa remiſſione amara nōnūq̄ incipi
unt dulceſcere.vt oia q̄ faciūt in dei bn̄placitū or
dinat. Aug. Ille placet deo cui placet deꝰ.ſ.i pro-
ſperis ⁊ in aduerſis. ¶ Tertio volūtas ꝑfecta ꝯſi-
ſtit in dei dilectōe ⁊ oim rer abrenūciatōe. Greg.
Voluntatis ſacrificiū nūq̄ plene ꝑficit niſi huius
mūdi cupiditas ꝑfecte deſerat. Itē ꝯſiſtit in boni
ꝓ malo redditōe.j.Theſ.v. Videte ne qs maluꝫ
ꝓ malo reddat.ſꝫ ſemꝑ qȯ bonū ē ſectamini. Hec
eſt volūtas dei in xp̄o ieſu. Gal.iiij. Eſtote ꝑfecti
et plene volūtatis dei. Tal fuit aplꝰs. ¶ Scōo de-
bemꝰ ipm imitari in corꝑali exercitatione. Amb.
Si ſecutus es errātē ſequere penitētē. Dic̄ ei Gre
go.in moral. Ille nobis oibus dꝫ ad exēplū ꝓtra
hi q̄ cunctis paſſionibꝰ carnis moriēs iam ſpūalit
viuit q̄ ꝓſpera poſtponit mūdi.quē nulla aduer
ſa puniunt.⁊ ſola eterna deſiderat. Tal fuit paulꝰ
merito debemꝰ ipm imitari. ¶ Ubi nota ex-
ercitatio ꝯſiſtit in tribꝰ. Prio in bonorū operatiōe
Amb.in li.de offi.⁊ habet in cano.lxxxvj.diſt.nō
ſatis.vbi dr. Non ſatis ē bene velle niſi aſſiſtat be
nefacere. Opa vero noſtra ſi debent deo eſſe grata
triplicē debent habere decorē. Primo debent eſſe
fidelia. Gal.vj. Dum tp̄s habemꝰ operemur bo-
num. Eccs.ix. Qōcunq̄ poteſt manus tua opera
ri inſtanter fac. Ro.xij. Prouidentes bona nō tā
tum coram deo ſed coram oṁibus hominibꝰ. Et
ſint fidelia.vt in omnibus que agimꝰ non qȯ no-
bis vtile eſt.ſꝫ ad dei gloriā.⁊ eius beneplacitum
inquiramus. Ps.cxiij. Non nobis dñe nō nobis
ſꝫ nomini tuo da gloriam. Et cōgruū eſt.quia om
nia q̄ in celo ⁊ in terra ſunt operatꝰ eſt.nō ſibi ſed
nobis operatus eſt.j. Chor.iij. Omnia veſtra ſūt
ſiue appollo.ſiue cephas.ſiue mūdus.ſiue vita.ſi
mors.ſiue preſentia.ſiue futura omnia veſtra ſūt
vos autē chriſti.chriſtus autem dei. Vt ergo inui
cem impēdamus faciamus ſimilr.j.Chori.x. Si-
ue māducatis ſiue bibitis vel aliquid aliud facia
tis. ad gloriam dei facite. Et iterum ad Colo.iij.
Omnia quecunq̄ facitis in verbo ⁊ opere omnia
in nomie dñi nrī ieſu xp̄i facite. In hoc conſiſtit fi
delitas. Ps.c. Oculi mei ad fideles terre. Eccl'ia
ſti.xij. Qui fideliter agunt placent deo. Sed heu

paucí ſūt tales. De q̄ ꝓuer.xx. Multi ſūt viri mi-
ſericordes. virū autē fidelem quis īueniet. Lu.xij.
Quis putas fidelis ſeruus. Tal' fuit beat⁹ Paul⁹.
De q̄.ij.ad Theſ.j. Gr̄as ago deo meo ſemꝑ qui
me fidelē exiſtimat potēs i miniſterio ſuo. Secū-
do debēt eſſe vtilia. de q̄ vnicuiq̄ noſtrū d̄r. Eccl.
iiij. Noli eſſe inutilis i opib⁹ tuis. Vtil' debet igi-
tur eſſe vnuſquiſq̄ in opib⁹ ſuis. ſic q̄ nō tantū ſi
bi ꝓſit. ſ; etiā vt in eis ꝓximū edificet. iuxta illud
Math.v. Sic luceat lux vr̄a corā hoībus vt vide
ant opa veſtra bona ꝛ glificent p̄rem veſtrū q̄ in ce
lis eſt.j. Pe.ij. Conuerſationē bonā inter gētes ha
bete vt ex opibus vr̄is ꝯſiderātes glorificēt deum
Tunc eni opa ſimplicia tanto multiplicant' quā-
to ex eis plures edificant'.ij. Tho.iij. Nemo qđ ſu
um eſt tantū q̄rat ſ; qđ alteri⁹. Hoc oñdit apl's in
ſeipſo Ro.xv. Vnuſq̄ſq̄ veſtrū ꝓximo placeat i
bona edificatiōe. Tal' fuit paul⁹.j. Thor.x. Om̄i-
bus ꝑ om̄ia placēs. nō querēs quod mihi vtile eſt.
ſ.tm̄. ſ; vt vtilis ſim alijs vt ſaluificēt'. Propter qđ
dicit ad Phil'.iiij. Vos eſtis corona nr̄a ante de-
um. Tertio debent eſſe difficilia vt nr̄ affect⁹ per h̄
deuotior ꝑbeat'. Heb.xij. Recogitate eū q̄ talē ſu-
ſtinuit a pctōrib⁹ aduerſus ſemetipm̄ ꝯtradictio-
nē vt ne fatigemī anīs vr̄is deficientes. nōdū vſq̄
ad ſanguinē reſtitiſtis aduerſus pctm̄ pugnātes.
vt btūs Paul⁹ fecit.ij. Theſ'.iij. Scitis fr̄es neq̄
gratis panē mādūcam⁹. ſ; in labore nocte ꝛ die ſu
mus laborātes. vt noſipſi formā darem⁹ vobis.
¶ G ¶ Scđo conſiſtit corporalis exercitatō ī ma
lorū reluctatiōe. De q̄ Rom̄.xij. Noli vinci a ma-
lo ſ; vince in bono malū. h̄ eſt corp⁹. mūdū ꝛ dia-
bolū. Hec ſūt q̄ ꝯtrariant' anīe ſaluti. hec vicit apo
ſtolus. Prīo corpus ꝑ caſtigatōnē.j. Thor.ix. Ca
ſtigo corpus meū ꝛ in ſeruitutē redigo. Chriſ'. Ni
hil corpi p̄ter nudā neceſſitatē miſtrauit. Et h̄ iō
fecit vt pfecte carnē ſbijceret rōni. Si ille hec fecit
qui iā certus fuit de dei dilectōe q̄d nos facere de-
bem⁹. Scđo mundū ꝑ mentis alienationē. De q̄
Gal'.vj. Mihi mūdus crucifixus ē ꝛ ego mūdo.
Chriſ'. Quicq̄d mūd⁹ reputabat gl'iam hoc ipſe
penā. Tertio diabolū ꝑ ꝯtinuā reſiſtentiā ꝛ humi
lē orōnē. vt ipēmet loquēs q̄ſi de ꝑiculo anīe ſue
in tēptatōe diabolica.ij. Cor.xij. ſic inq̄t. Dat⁹ eſt
mihi ſtimul⁹ carnis. angel⁹ ſathane q̄ me colaphi
ȝet. ꝛ ſb̄dit. Propter qđ deū ter rogaui vt diſcede-
ret a me. ecce orō. ꝛ dixit mihi. Sufficit tibi gratia
mea. Tantā gr̄am ei dn̄s ꝯtulit vt ſemꝑ vinceret. ꝛ
nūq̄ a diabolicis tēptatōib⁹ vinceret'. nec potuit a
diabolo ſuperari. q2 a charitate xp̄i ſepari nō po-
tuit. ad Rom̄.viij. ꝛ ſic nos ad reluctationē horta
mur. Eph.iiij. Nolite locū dare diabolo. ꝛ ibidē
c.vj. Induite vos armaturā fidei vt poſſitis ſtare
aduerſus inſidias diaboli.ij. Thi.ij. Nemo coro-
nabit' niſi q̄ legittime certauerit. ſcȝ ꝯtra mūdū. di-
abolū ꝛ carnē. Sic coronari meruit apl'us. vt ipſe-
met teſtat'.ij. ad Thi.iiij. di. Bonū certamē certa-
ui. curſū ꝯſummaui. fidē ſeruaui. in reliq̄ repoſi
ta eſt mihi corona iuſticie quā reddet mihi dn̄s iu
ſtus iudex in illa die. nec ſolū mihi ſ; ꝛ alijs qui di
ligunt aduentū eius. i. qui ita ſe habuerunt q̄ nō
timent aduentū eius. ¶ Tertio ꝯſiſtit corporal' ex
ercitatio in aduerſitatū ꝑpeſſione.ij. Thi.iij. Oēs
q̄ pie volūt viuere in xp̄o ꝑſecutionē patient'. Iu-
dith.viij. Oēs q̄ tibi placuerūt ꝑ varias tribulatio
nes trāſierūt. Quāto mag' q̄s deo acceptior tāto
mag' q̄nq̄ a dō tēptari ꝑmittit'. Thob.xij. Quia
acceptus eras deo neceſſe erat vt tēptatio ꝓbaret
te.j. Cor.iiij. Maledicimur ꝛ bn̄dicim⁹. ꝑſecutio
nē patimur ꝛ ſuſtinem⁹. blaſphemamur ꝛ obſecra
mus ꝛc̄. Sic Paul⁹.ij. Thor.xj. In carcerib⁹ abū
dātius. in plagis ſupra modū. ꝛ ſb̄dit. A iudeis q̄n
quies q̄dragenas vna minus accepi. ter virgis ce
ſus ſū. ſemel lapidatus ſū. ter naufragiū ꝑtuli. Id
circo dicit nob. Heb.x. Patiētia vobis neceſſaria
eſt vt ꝛ voluntatē dei faciētes reportetis repromiſ
ſionē. H ¶ Et nota paſſiones ꝑfectorū de q̄bus
erat paulus ſūt triplices. Prīo ex ꝓprie vite inſuf
ficientia. vt quātūcūq̄ bonū faciūt ſꝑ maiori deſi-
derio inardeſcūt ad ea q̄ deſiderāt. ꝛ eſtimant ſe ni
hil feciſſe. Sic videbat' paulo Ro.vij. Velle adia-
cet mihi. ꝑficere aūt bonū nō inuenio. ꝛ ad Phil'.
iij. Que retro ſūt obliuiſcēs ad anteriora me extē
do. Scđo affligunt' ex mūdi diſplicētia. ad Gal'.
vj. ꝛ figurat' Eze.j. Quocūq̄ ibat ſpūs illic ꝛ rote
eleuabant'. Quid per ſpm̄ niſi ſpūal' vita intelligi
tur. q̄d ꝑ rotas niſi tribulatio q̄ vitā ſpūalem ſeq̄t'
Gre. Quāto q̄s altius ꝑficit tanto in h̄ mūdo in-
uenier qđ duri⁹ portat. Tertio ex dei abſētia. Oſee
ix. Ve cū receſſero ab eis Ber. Anīa que ſemel re
ceperit dei preſentiam ꝛ ſuſtinere ei⁹ abſentiam ē
experiri gehēne penā. Tertio debem⁹ imitari apo
ſtolū in acquiſitione virtutū. Ber. Quantūcunq̄
affligis corpus nō ꝓdeſt niſi fuer' virtutib⁹ ador
natus.j. Thi.iiij. Coporalis exercitatio ad modi-
cum vtilis eſt. ſpūalis vero ad multa. q̄ conſiſtit i
interioribus v̄tutibus. O imitatores eſtote. ¶ I
Nā licet beatus paul⁹ in om̄ibus v̄tutibus abun
daret. de tribus aūt videam⁹ quas excellenē habu
it. Primo charitatē Ro.viij. Quis nos ſepabit a
charitate dī. tribulatō an anguſtia vt ſupra. Scio
et cert⁹ ſū q̄ neq̄ mors neq̄ vita. Aug. Dolendū
eſt q̄ apl's cū horribilib⁹ tormentis a charitate dei
nō potuit ſupari. nos interdū ocioſa fabula ꝛ par
uiſſimū viciū ſepant. imo q̄nq̄ ꝓpter ſignū opina
tū ad inimicū i inimiciciā venim⁹. De paulo dic̄
Chriſ'. Sic̄ ferrū in ignē miſſum totū igneū efficit'
ſic paulus charitate ſuccēſus tot⁹ effect⁹ eſt chari
tas. ſicut dic̄ Eph.v. Imitatores mei eſtote ſic̄ fi-
lij chariſſimi. ꝛ ambulate in dilectiōe ſicut dilexit
vos xp̄s. Et merito q2 dic̄ Aug. De laude charita
tis. Quāto i hoc mūdo maior dilectō de tāto ma-
ior i futuro retributio. Etiā habuit dilectionē ꝓxi
tātā q̄ dixit Ro.ix. Cupiebā anathema eē ꝓ frib⁹
a xp̄o. i. ad tp̄s ſepari a xp̄o vt intēderet ꝯuerſiōi
iudeorū ad fidē xp̄i. Chriſo. Null⁹ tāto affectu de-
plangit mala ꝓpria ſicut paul⁹ aliena. Phil'.j. Te
ſtis eſt mihi deus quoniā cupio vos om̄es in vi-
ſceribus ieſu chriſti. Sic nos imitari debem⁹. Ro
ma.xv. Debemus ꝛ nos firmiores imbecillitateſ
infirmorum ſuſtinere. Gal'.vj. Alter alterius one
ra portate. Ratio Greg. ſuꝑ Eze. Nullum eſt deo
tale ſacrificium ſicut zelus animarum. ¶ Secun-
da virtus quā excellenter habuit i qua eū ſequi de

bemus ē hūilitas.ptz ex nois interptatione.pau-
lus.i.modic⁹. Inde paululū.i.modicū. Auguſti.
Paulus nomē hūilitatis ē. Et bñ ꝯuenit ſibi hoc
nomen.quia ipe de ſe fideli anio dixit.j.Cor.xv.
Ego ſum minim⁹ aploꝝ ⁊ nō ſum dignus vocari
aplus. Item ad Phil.iij. Mihi oim ſctōꝝ mini-
mo data eſt gra dei pdicare i gētibus. Et iteꝝ cum
dicit de apparitōib⁹ factis alijs aplis poſt reſurre
ctionē xpi dic.j.Cor.xv. Nouiſſime vo tāq̄ abor
tiuo viſus ē mihi. Et ne videat hoc dicere quadā
ſimulatōe.idō nō faciebat hoc paul⁹ mētiēdi pre
cipitatōne ſ₃ eſtimandi affectiōe. Greg⁹. Qui em̄
pfecte peccatū ſuū ⁊ ſeipm examinando intelligit
nullum peccatū par ſuo peccato exiſtimat.⁊ qd-
quid boni hʒ ſoli deo attribuit. Sic ipe paulus.j.
ad Cor.xv. Gra dei ſum id qd ſuʒ.nihil aliud ſe-
ipm reputabat q̄ peccatorē ⁊ indignū hoiem.vñ
j.ad Thimo.j. Fidelis ſermo ⁊ in omi acceptōne
dignus.q² ihs xps dei filius venit i hūc mūdum
pctōres ſaluos facere.q̄ꝝ ego pmus ſum.i.pnci
palis. Ecce hūilitas. Greg⁹. Oia opera ſunt nul-
la niſi fuerint in hūilitate fundata. Sic nos ipm
debemus ſequi in verahumilitate ſi ad celeſte re-
gnū volum⁹ ꝑuenire. Aug. Excelſa patria.humi
lis ē via.hūiliter ad humilē venire oportet. Dicit
idem ſup illud Joh. Ego ſum oſtiū. Oſtium hūi-
le eſt.ſ.celeſtis patrie.ſi ſano capite volum⁹ intra
re oportet nos caput dimittere ſupbie.cum q̄ alit
impoſſibile ē intrare. ¶ Tercia virtus quā excellē
ter habuit fuit māſuetudo ſiue pietas. Chriſ. Ne
mo intantū dilexit amicos ſicut paul⁹ inimicos.
ij.Cor.xij. Lugeo multos q̄ peccauerūt ⁊ nō ege
rūt penitētiam de imūdicijs ſuis. Chriſ. Null⁹ de
plangit ppa ſicut paul⁹ aliena. Subdit idē. Ac
ſi totū mūdum genuiſſet de oibus ꝯdoluit.ij.Co
rinth.xj. Quis infirmat ⁊ ego nō infirmor. Et ſic
hortat nos imitari ad Gal.vj. Frēs ſi poccupat⁹
fuerit hō in aliq̄ delicto vos qui ſpūales eſtis in-
ſtruite hmōi in ſpū lenitatis. Gre. Plus ē animā
ꝑpetue victurā reficere ſiue reuocare q̄ vētrē mo-
riture carnis terreno pabulo ſatiare. Quarto de-
bemus ipm imitari q̄ntū poſſum⁹ in ſblimi con-
tēplatione. Quis vnq̄ in terris ſblimi⁹ ꝯtempla
tus ē q̄ ille q̄ totus i celū raptus ē.vbi imaginem
ſctē trinitat raptu ꝓſpexit.angeloꝝ ⁊ hoim gau
dium ꝯſiderauit. Ecce triplex ꝯtēplatio. De q̄.ij.
Cor.xij. Scio hoiem añ annos.xiiij.ſiue in corpe
ſiue extra corp⁹ neſcio.deus ſcit raptuʒ hmōi vſq̄
ad terciū celū. Ecce ꝓfunda ꝯtēplatio. Chriſ. De
us paulū in padiſum rapuit.i celū ſblimauit.inef
fabilia archana patefecit.idō canit eccl̄ia. O glorio
ſum lumē oim eccl̄iaꝝ ſole ſplēdidi⁹ ⁊c. Et iteruʒ.
Magn⁹ ſctūs paul⁹ vas electōis ve digne ē glo-
rificād⁹. Ad ꝓpoſituʒ. Imitatores mei eſtote.vbi
ſupra.

¶ Sermo.lij. ¶ Ad idem.

V As electionis ē mihi
iſte Act.ix. Vel ſic. Magn⁹ ſctūs pau-
lus vas electōis ve digne ē glificādus.
Iſta ſunt vba eccl̄ie bti pauli apli pconizātia glo
riā. Dicit bern. Cū xpi ſpōſa alterat vba fortior ē
iſta trāſpoſitio vboꝝ q̄ pma. Si em̄ hieronymi
pauli aut iacobi ⁊c. vba poſita ſunt autētica.mul
tomagis vba eccl̄ie. Vñ tātā autoritat ē ipe ſalua
tor aſcripſit eccl̄ie qd dixit Mat.xviij. Qui eccle-
ſiā nō audierit ſit tibi ſicut ethnic⁹ ⁊ publicanus
ꝓpter qd dicit Inno.papa ⁊ hr in cañ.xj.q.j.quis
neſciat. Quis neſciat q̄ ab oibus dʒ obſeruari qd
romana obſeruat eccl̄ia. Et aug.li.vj.ꝯtra fauſtū.
Ego euāgelio nō crederē niſi autoritas eccl̄ie me
ꝯmoueret. Et ſctūs Tho.in ſcda ſcde.q.ix. Maxi
mā autoritatē hʒ eccl̄ia q̄ ab oibus ē emulāda. Et
plus ē ſtādū auctoritati eccl̄ie q̄ auctoritati grego
rij hieronymi vel auguſtini. Propt qd dicit gre-
gori⁹. Pctm̄ paganitatis incurrit q̄ eccl̄ie ſancte p
inobediētiā ꝯdicit.ideo ⁊c. ℞ ¶ In pmiſſis ver
bis btūs paul⁹ a trib⁹ cōmēdat. Prio ab excellē
tia ſctitatis.ibi.magn⁹ ſctūs paul⁹. Scdo a pleni
tudine gratioſitat.ibi.vas electōis. Tertio ab ho
norificētia dignitat.ibi.ve digne ē glificād⁹. De
pmo dicit. Magn⁹ ſctūs paul⁹. Pro q̄ ſciēdum.
multa ſūt exercitia ſiue vtutes p que ſiue p quas
magni apud deū fieri poſſum⁹. ℞ ¶ Prio p dei
timorē Judith.xvj. Qui timēt te magni erūt apd
te p oia.i.hic ⁊ i futuro.h in gra.⁊ in futuro i gl̄ia
Talis fuit btūs paul⁹ cū ꝓſtrat⁹ ſenſit dei plagā.
audiuitq̄ vocē.ſaule ſaule qd me pſeq̄ris:timuit
⁊ rñdit. Dñe qd vis me facere:ita iā ꝯſenſit i volū
tatem dñi.⁊ hoc opabat timor. Prouerb.xv. Ti-
more dñi ois hō declinet a malo.ideo dr Eccli.ij.
Qui timēt dñm reqrunt q̄ bñplacita ſunt ei.⁊ ite
rum Eccl.xv. Qui timēt dñm faciēt bona.ꝓpter
qd dicit ps.cxlvj. Bñplacitū eſt dño ſup timētes
eū. Idcirco docuit Thobias filiū ſuū Thob.iiij.
dicēs. Memēto fili q̄m vitā paupm gerim⁹.habe
bis multa bona ſi timueris dñm ⁊ receſſeris a pctō
⁊ feceris bona. Ber. In vitate ꝯperi nil ita efficax
ad grām ꝓmerēdā nutriēdā ⁊ ꝯſeruādā ſic timor
dñi. Dicit ideʒ. Cōnexa ſūt timor ⁊ religio.vnum
nō ſtat ſine reliq̄. Et ſic paul⁹ Act.ix.⁊ legit i ho-
dierna epl̄a. Tremēs ⁊ ſtupens cogitās de plaga
pharaonis.timens ſi nō obediret forte maior pla
ga eū ꝑcuteret. Et h nōnūq̄ euenit ſbito plagare
iniq̄s ⁊ nō innocētes.vt declarat ipe ſaluator Lu
ce.xviij: Cecidit turris i ſyloe ⁊ occidit.xviij.hoies
⁊ dixit ihs. Putat q̄ ipi ſcʒ hoies debitores fuert
idcirco i plaga q̄ maxime ꝯgnoſce pctā tua.time
⁊ dole.⁊ pctā relinque. Caſſiod.ſup ps. Dis ꝑcuſ
ſio diuia aut ē purgatio vite pñtis aut initiū pene
ſeq̄ntis. Qui int flagella nō emēdat pena hui⁹ h
inchoat ⁊ ibi nō termiabit. Et ſic meliorauit ſe be
atus paulus dicens. Quid vis me facere. Aug⁹.
Mox pauit ſe ad obediēdū q̄ prius ſeuiebat ad p
ſequēdū. Et h opabat in ſe timor dñi. ¶ Scdo ef
ficit hō mḡnus p diuinū amoreʒ. De q̄ aug⁹. Tal
eſt vnuſq̄ſq; q̄lis eſt ſua dilectio.ſ₃ q̄ valde diligit
mḡnus ē.q̄ nihil diligit nihil ē. Opa em̄ nr̄a meri
toria erūt ⁊ pmiatoria ſm dilectōem. De q̄ aug⁹.
Non nūeroſitas opm.nō diuturnitas tpm.ſ₃ ma
ior charitas auget meritū ⁊ premiū. ℞ ¶ Sed
diceres.q̄ eſt rō q̄ meritoriū eſſe ſtat in charitate.
Videtur pmo.q² ꝑtinet deū.j.Joh.iiij. De⁹ cha-
ritas eſt ⁊ q̄ manet i charitate in deo manet ⁊ de⁹
in eo. Nō de⁹ eſt adeo mḡnus qd dicit ps.cxliiij.

Magnus dñs ⁊ mḡnitudinis eiꝰ nõ eſt finis. Se
cũdo ꝯtinet oẽs ṽtutes. vñ phs. Qui hʒ vnã vir-
tutẽ ſcʒ charitatẽ: hʒ oẽs. Nam ſicut deꝰ cõtinet ĩ
ſe oĩa. vt dicit Dyoniſiꝰ. Deus ẽ ſummũ bonũ ſi
ne q̃ nihil eſt bonũ. Et ſic charitas ſcḋm Hugonẽʒ
oĩm ṽtutum tenet ṗncipatũ. ⁊ excludit oĩa vicia.
j. Cor. xiij. Charitas nõ inflat. nõ emulat. nõ inui
det. ſʒ oĩa mãdata implet. qꝛ plenitudo legis ẽ di-
lectio Ro. xiij. Tertio qꝛ charitas ꝯtinet ꝑticipa-
tionẽ oĩm meritoꝝ. Ber. Charitas eſt ṽtus largi
flua q̃ facit oĩa cõia. Greg. Nõ tuũ eſt ꝑ laborẽ ſʒ
meũ per amorẽ. Subdit idẽ. Penſent igit̃ inuidi
quãtũ bonũ ſit charitas q̃ ſine labore aliena pro-
pria facit. Ber. O charitas q̃nta ẽ tua ṽtus. nemi
nem ſpolias ⁊ oĩa rapis. nulli auferꝰ ſua ⁊ oĩa fa-
cis tua. hãc habuit ſctũs paulus. De q̃ Chriſ. Si
cut in ignẽ ferrũ miſſuʒ totũ fit igneũ. ⁊ ſic paulus
igne charitatis fuit ſuccẽſus. qḋ ꝑ ſe ſcribit Rom.
viij. Quis nos ſeꝑabit a charitate dei. tribulatio.
an anguſtia. an fames ⁊c. Scio ⁊ certus ſuʒ ꝙ ne
q̧ mors neq̧ vita ⁊c. Augꝰ. Dolẽdum ꝙ horrida
tormẽta apl̃m nõ potuerũt a charitate dei ſeꝑare.
⁊ nos ocioſa fabula ⁊ vilia vicia ſeꝑant. idõ Eph.
v. Imitatores di eſtote ſicut filij chariſſimi. ⁊ am
bulate ĩ dilectõe. qꝛ dicit augꝰ. Quãto ĩ hoc mun
do maior dilectio: tãto in futuro maior retributio
ideo Col. iij. Sup oĩa habete charitatẽ qḋ eſt vin-
culũ ꝑfectõis. ¶ Tertio efficit̃ hõ magnꝰ ꝑ humi
litatis decorẽ. Greg. Quãto ĩ oculis nr̃is ſumus
hũiliores de tãto in oculis dei maiores. vt habet̃
de ſaul cui ſamuel ex ꝑte dei dixit. j. Regũ. xv. Nõ
ne cũ ꝑuulus eſſes ĩ oculis tuis caput ĩ tribubus
iſrl̃ factus es. ſicut dic̃ ſaluator Luc. xviij. Qui ſe
hũiliat exaltabit̃. Ber. Quãto vnuſquiſq̧ ſibi vi-
lior tãto in oculis dei ꝑcioſior. Et ſic ſctũs paulꝰ
j. Cor. xv. Ego ſum minimꝰ aploꝝ q̃ non ſum di
gnus vocari apl̃s. Et iterꝝ Eph. iij. Mihi oĩm ſã-
ctoꝝ mimo data eſt gr̃a dei euãgelizare ĩ gentibꝰ.
Ecce dicit ſe minimũ cum tñ habet̃ Rom. xv. ꝙ a
ihrl̃m ꝑ circũitũ vſq̧ ad illiricũ mare repleuit euã
gelio dei. Et in ṽtute hũilitatis nõ ſolũ dicit ſe mi
nimũ ſʒ etiã abortiuũ. vt hr̃. j. Cor. xv. Nouiſſime
tanq̧ abortiuo viſus ẽ ⁊ mihi. Ad hãc hũilitatẽʒ
duxit eũ ṗncipalis reſpectus quẽ habuit ad pctm̃
ſuũ. de quo Gre. Qui pctm̃ ſuũ examinãdo intel
ligit. nullũ pctm̃ par ſuo peccato exiſtimat Et q̃n
to ſeipm̃ hõ magis deijcit. tantũ corã deo magis
aſcẽdit. Et ſic hũilitate meruit maria effici mater
filij dei. de q̃ Ber. ſup miſſus eſt. Audeo dicere ꝙ
nec ṽgitas marie dõ placuiſſʒ abſq̧ eiꝰ ꝓfũda hũi
litate. Sed vt placeret ṽginitas ſʒ ꝓculdubio fe-
cit hũilitas. hec ille. Idcirco oĩm ṽtutũ oblita di-
cit in cãtico ſuo Lu. j. Reſpexit hũilitatem ancille
ſue ⁊c. Sic nos debemꝰ eſſe hũiles Jaco. iiij. Hu
miliamini ſcʒ veracit̃. nõ ficte. in ꝯſpectu dei. ⁊ ex-
altabit vos. de q̃ amb. ſup Beati imaculati. Quã
to q̃s abiectior ĩ hoc ſeculo. tãto magis exaltabit̃
in futuro. Sic dicit de ṽgine glioſa bern̄. Nunq̧
ſup choros angeloꝝ exaltata fuiſſet niſi vltra oẽs
hoĩes ſe hũiliaſſet. ¶ Quarto efficit̃ hõ magnꝰ ꝑ
magnã paſſionẽ ⁊ tribulatõeʒ quã q̃s patit̃ ꝓpter
deum. De q̃ amb. ſup Beati imaculati. Quanto
maior tribulatio tãto vberior ꝯſolatio. vt ꝓmiſit
xp̃s Mat. v. Bti eſtis cũ maledixerint vob hoĩes
⁊ ꝑſecuti vos fuerint ꝓpter me. gaudete ⁊ exulta
te qm̃ merces vr̃a copioſa eſt in celis. ps. xciij. ſcḋm
multitudinẽ doloꝝ meoꝝ in corde meo ꝯſolatio-
nes tue letificauerũt aĩam meã. Et ſic poſt mḡnã
penam ſeq̃tur mḡna gl̃ia. de quo. ij. Cor. j. Sicut
abũdant paſſiões xp̃i in nob. ſic ⁊ ꝯſolatões. Sic
iterꝝ bene magnꝰ paulꝰ dici põt. qꝛ mḡna paſſus ẽ
⁊ multa. de quo. ij. Cor. xj. In laboribꝰ plurimis
in carceribꝰ abũdantiꝰ. in plagis ſupra moduʒ. in
mortibꝰ frequẽter. i. in ꝑiculis mortiſ. a iudeis q̃n
quies q̃dragenas vna minꝰ ſuſcepi. ter virgis ce-
ſus ſum. ſemel lapidatꝰ ſum. ter naufragiuʒ ꝑtuli.
nocte ⁊ die ĩ ꝓfundo maris fui. ĩ itineribꝰ ſepe in
ſidiabãt̃ mihi. in ꝑiculis latronũ. in ꝑicul̃ ex ge
nere. i. iudeis. ĩ ꝑicul̃ ex gentibꝰ. ꝑiculis in ciui-
tate. ꝑiculis ex ſollicitudine. ꝑiculis in mari. ꝑicu-
lis ĩ falſis fratribꝰ. in labore ⁊ erũna. ĩ vigilijs mĺ-
tis. ĩ fame ⁊ ſiti. ĩ ieiunijs mult̃. ĩ frigore ⁊ nudita
te. ⁊. j. Cor. iiij. Maledicimur ⁊ bñdicimꝰ. ꝑſecu-
tioneʒ patimur ⁊ ſuſtinemꝰ. Sic nos ſi volumus
mḡni fieri ĩ celo. act. xiiij. Per multas tribulatio-
nes oportet nos intrare ĩ regnũ dei. Greg. Glio-
ſius ẽ bene pati q̧ bñ agere. ij. ad Thim. iij. Oẽs q̃
pie volũt viuere ĩ xp̃o ihu ꝑſecutõem patientur.
Quis maior xp̃o q̃ a cunabul̃ ꝑſecutõem paſſus
eſt vt dicit Hiero. ⁊ ſic nos Joh. xv. Nõ ſit ſeruꝰ
maior dño ſuo. ſi me ꝑſecuti ſũt ⁊ vos ꝑſequẽtur.
¶ Quĩto efficit̃ hõ apud deũ mḡnus ꝑ verbi dei
ṗdicatõem ⁊ actõem. de q̃ Matt. v. Qui fecerit ⁊
docuerit hic magnꝰ vocabit̃ in regno celoꝝ. Et ſic
btũs paulꝰ ſolẽnis ṗdicator fuit. Vñ canit eccl̃ia
Doctor egregie paule mores inſtrue. Iſiḋ. Egre-
gius q̃ſi extra gregẽ poſitꝰ. ¶ Nã triplici fuit
ṗditus ſcia. Prio moſayca. illaʒ didicit. act. xxij.
Ego ſum vir iudeꝰ nutritꝰ ſecus pedes gamaliel̃.
eruditꝰ iuxta veritatẽ ꝑrne legis. Scḋo ſapia euã
gelica. illã didicit ĩ ſcolis xp̃i. de quo Gal̃. j. Notũ
vob facio euãgelium qḋ nõ ab hoĩe didici ſʒ ꝑ re-
uelatõem ihu xp̃i. Tertio ſapia diuia. illã didicit ĩ
ſcolis angeloꝝ q̃n raptus ẽ in terciũ celuʒ. ⁊ audi-
uit archana ṽba que nõ licẽt hõi loq̃. ibi Nico. de
lyra dic̃. ꝙ ṗdeſtinatõeʒ hoĩm vidit. Et qꝛ triplicẽ
ſapiam habuit. idõ ꝑfectus doctor fuit. ⁊ tripliciter
ṽbo. exẽplo ⁊ martyrio ṗdicauit ¶ Prio ṗdicauit
verbo inſtãter ⁊ laborioſe. Chriſ. Nõ vnũ diem ĩ
ocio ꝑtrãſijt. ij. ad Theſ. iij. In labore ⁊ fatigatõe
nocte ⁊ die laborãtes. Haymo. Nocte laborauit.
die ṗdicauit. Nã a ṗmo pulloꝝ cantu vſq̧ ad q̃r
tam horã manibꝰ laborauit. deinde ṗdicatõni va
cabat. ⁊ plerũq̧ vſq̧ ad noctẽ ſermonẽ ꝓtraxit et
reſiduũ tẽpus ĩ refectõe ſomno ⁊ oronibꝰ cõſum
pſit. Scḋo ṗdicauit exẽplo Leo papa. Efficacior
eſt vox exẽpli q̧ verbi. Gre. ĩ omel̃. Cuiꝰ vita de-
ſpicit̃ reſtat ꝙ eius doctrina ꝯtẽnat̃. Paulus nihil
docuit ṽbo q̃n ꝯfirmauit exẽplo. Ro. xv. Nõ enĩ
audeo aliq̃d loq̃ eoꝝ q̃ ꝑ me nõ efficit xp̃s. ⁊ ſic ꝑ
ſe ṗdicauit caſtigatõeʒ corpis ⁊ ꝑ ſe fec. j. Cor. ix.
Caſtigo corpꝰ meũ ⁊ in ſeruitutẽ redigo. Si pre-
dicauit caſtitatẽ ꝑ ſe caſtitatẽ tenuit ⁊ caſtus fuit.
j. Cor. vij. Volo oẽs hoĩes eſſe ſicut meipm̃. ⁊ ſic

de alijs. Tertio ꝑdicauit martyrio. qꝛ in morte trū
cato capite illud melliſluū nomē ihs ſibi medul-
litus ꝯplantatū trib us vicib⁹ ſonabat. vt dīc dyo
niſius de trāſitu apl'oꝝ. ¶ Dixi ſcdo ꝯmēda
tur a plenitudine gcioſitatis. ibi vas electōis. No
ta electio reqrit triplicē grām. ſ. ꝑueniētē. coopan
tē. ⁊ ꝯſūmantē. ¶ Prio ꝑuenientē. de quo Greg.
xvij. moral'. Si lumē preuenientis gr̄e nos nō irra-
diaret ꝓfecto mens nr̄a i tenebris pctōꝝ obſcura
ta ꝑmaneret. illam habuit apl's. j. Coꝛ. xv. Gr̄a dī
ſum id qō ſum. Aug⁹. Gr̄a eſt lumē aīe faciens
hoiem pctm̄ ſuū agnoſcere. ⁊ deū ſup oia diligere
Scdo coopantē requirit electio. quia Joh. xv. dr̄
Sine me nihil poteſtis facere. Aug. Nolentē dei
gr̄a preuenit vt vult. ⁊ volentē ſubſeqtur vt poſſit
Jdeo greg. in collecta. Tua nos gr̄a ſp preueniat
⁊ ſequat̄. preueniat inſpirādo. ſequat̄ iuuādo. Au
guſtin⁹ de correctōne ⁊ gr̄a. Gr̄e dei ē quicqd bo-
nū agimus. Et iteꝝ ſctūs Tho. li. iij. ꝯtra gentiles
illa indiget hō. hanc habuit paul⁹. j. Coꝛ. xv. Gr̄a
dei i me vacua nō fuit. Et phil'. iiij. Oia poſſuȝ in
eo qui me ꝯfortat ꝑ gr̄am ſuā. ¶ Tertio reqrit gra
ciā conſūmantē. de quo ſctūs Tho. li. iij. ꝯtra gen-
tiles. ca. clv. Jndiget hō diuine gr̄e auxilio vt ꝑſe
ueret i bono. illā habuit ſctūs paul⁹. j. ad Coꝛ. xv.
Gr̄a eius ſp in me manet. Et ſic vas electōnis ex
triplici cauſa dr̄. Dixi tertio ꝯmēdat̄ a celſitudine
dignitatis ⁊ ſctitatis. ibi. Vere digne ē gloꝛifican
dus. Chꝛiſ. de laude pauli. Singuloꝝ iuſtoꝝ vir-
tutes excellētiſſime fuerūt in btō paulo. ita vt i eo
impleri potuit illud Eccī. xliiij. Bn̄dictōem oim
gentiū dedit illi. qre de hoc ſupra circa finē primi
ſermonis de ſctō paulo. qui incipitur. Ecce nos re
liquimus omnia.

¶ Seqtur ſecūdus ſermo quaſi coincidēs cū pri
mo ſermone poſtillari ſup hac epl'a. Sequentem
ſermonē a ꝑncipio nō vidi i rapiarijs. al's ambos
in vnum redegiſſem. hic magis doctrinalis eſt ꝙ
primus. ¶ Sermo. liij. ¶ Ad idem.

Vas electionis ē mihi

iſte. act. ix. ¶ Jn ſūma epl'e tria innuūtur
Prio infirmitas ſauli. ibi. Saul⁹ adhuc
ſpirans. Scdo eius ſanitas miraculoſa. ibi. ſubi-
to circūfulſit eū lux. Tertio ipius dignitas gl'ioſa
ibi. vas electōis ē mihi iſte. De pmo dicit. Jn die-
bus illis cū lapidat⁹ fuit btūs ſtephan⁹ in menſe
auguſto. ⁊ paul⁹ erat ꝯſentiēs eius neci. ⁊ facta eſt
ꝑſecutio mḡna i eccl'ia que erat hieroſolymis. ⁊ di
ſperſi ſunt fideles. poſt h̄ quaſi ad h̄ tēpus vt nūc
tūc ſaul⁹ adhuc ſpirās. Glo. i. vehemētī ſpū ignē
ꝑſecutōis in ſe ⁊ i alijs ſuſcitabat. Et h̄ fuit ſignuȝ
infirmitatis. ¶ Nota infirmitas hois eſt pe-
riculoſa qnqȝ modis. Prio quādo i coꝛde radica
tur Et ſic de paulo dr̄. erat ſpirās. i. anhelās ꝑ odij
fomitē ſcȝ ꝑ incredulitatē. ꝑ malā volūtatē ⁊ pra-
uam intētionē ꝯtra xp̄ianos. Ecce tria mala erāt i
coꝛde eius. Primu fuit incredulitas. Et h̄ eſt ma
lū. vt dicit ſctūs Tho. in ſcd̄a ſcd̄e. q. x. ar. iij. Pec
catū infidelitatis ē maximū. Rō ſancti tho. Qñli
bet pctm̄ tanto grauī⁹ eſt q̄nto ꝑ ipm hō magis a
deo elongat̄. ȝ pctm̄ infidelitatis maxime elōgat

hoiem a deo. igit̄ maximū. ad Heb. xj. Jmpoſſi-
bile ē ſine fide placere deo. Radix ſalutis fides eſt
Greg. Arboꝛ areſcit ſine radice. ⁊ ſic opus ſine fi
de. Abacuc. ij. Juſtus ex fide viuit. ido ſim⁹ ꝓui-
di. iuxta illud ad Heb. iij. Videte frēs ne i aliquo
vr̄m ſit coꝛ incredulitatis. Rō auguſtini de v̄bis
dn̄i. Nulle maioꝛes diuitie ꝙ fides eccl'ie. Joh. xj
Si crediderꝭ videbis gl'iam dei. Ecōtra ad Heb.
iij. Jurauit incredul' vt nō intrarēt in reqem ſuaȝ.
Et ſic valde grauis ē erroꝛ i fide. Aug⁹. Sine fide
falſa eſt ois virtus etiā ſi ſit i bonis moꝛib⁹. vt ha-
betur. xxiiij. q. j. c. vbi. Vbi nō ē fides ſana ibi nō
pōt eſſe iuſticia. Rō auguſtini de fide ad petꝛ. Fi
des eſt oim bonoꝝ fundamētum ⁊ hūane ſalutis
initiū. ſine qua ois laboꝛ eſt vacuus. Jlla fide ca-
ruit paul⁹. ⁊ ſi ita māſiſſet eternaliter dānat⁹ fuiſ-
ſet. ideo falſum ē quod aliq dicūt. in ſua fide quēli
bet ſaluari iudeū ⁊ gētilem. Athanaſius. Hec ē fi
des catholica quā niſi qſqȝ fideliter firmiterqȝ cre
diderit: abſqȝ dubio iñeternū ꝑibit. Joh. iij. Qui
incredul⁹ eſt nō videbit vitaȝ eternā. ȝ ira dei ma
nebit ſup eum. ¶ Scdo infirmitas eſt periculoſa
qñ per totū coꝛpus exterius diffundit̄. Et ſic infir
mitas aīe ſauli fuit. Prio in oꝛe. ibi. minarū. Se
cūdo i manibus. ibi. cedis. Tertio fuit i pedibus.
qꝛ acceſſit ad ꝑncipes ſacerdotū vt impleret̄ in eo
illud Eſa. j. A planta pedis vſqȝ ad v̄ticē nō eſt in
eo ſanitas. Et ſic hodie graue eſt pctm̄ infirmita-
tis aīe. grauī⁹ aūt pctm̄ fit cuȝ ab extra diffundit̄
verbo vel ope. de quo Caſſiod. ſup pſal'. Culpā ge
minat q facinoꝛa cogitata diuulgat. vt aliq ſūt de
qbus dicit Eſa. iij. Pctm̄ ſuū quaſi ſodomā ꝑdi-
cāt. Prouer. ij. Letant̄ cuȝ malefecerint: ⁊ exultāt
in rebus peſſimis. Jſido. de ſum. bono. Maioꝛs
culpe ē manifeſte peccare ꝙ occulte. Talis dupli
citer reus eſt. Prio qꝛ peccat. Scdo qꝛ proximuȝ
ſcādaliſat Matt. xviij. Ve hōi illi ꝑ quē ſcandalū
venit. ¶ Tertio infirmitas ē periculoſa cū igno-
ratur. De quo aug⁹ ſup ꝑs. lviij. Nō eſt inſanabi-
lioꝛ eo q ſibi ſanus videt̄. Et ſic ſaul⁹. j. Thimo. j.
Jgnoꝛās feci i incredulitate mea. ȝ non fuiſſet ex
cuſatus ꝑ illam ignoꝛātiā. ¶ Nota dīc alexā
der de halis i ſuo tertio. Duplex ē ignoꝛantia ſcȝ
facti ⁊ iuris. Prio ignoꝛātia facti ꝯtingit fieri du-
pliciter. aut hō adhibet diligentiā. ⁊ ſic excuſat̄ a
toto. vt ꝯcubitus iacob cum lya. Geñ. xxix. Aut
nō adhibet diligentiā. ⁊ ſic excuſat a tāto ȝ nō a to
to. vt Lamech occidentis cayn cū putauit ſe occi-
dere ferā. Geñ. iiij. Alia eſt ignoꝛātia iuris in his
que de iure tenet̄ ſcire homo. vt legem nature. pre
cepta dei. Qō tibi vis fieri fac alijs. Gloſa. i. velle
debes alijs fieri qō tibi fieri vis. Et que ꝯcernūt fi
dem. vt ꝑncipales articulos. illa adhuc ē duplex.
quedā vincibil'. quedā iuincibil'. Jnuincibil' excu
ſat a toto. vt in fatuis q nō ex culpa ſua infatuant̄
Et etiam in vrentib⁹ rōne cum faciūt diligentiaȝ.
Aug⁹. Nō reputabit̄ ad culpam qō inuit⁹ igno-
ras. ſed qō timere negligis. Si aūt vincibil' illa ē
duplex aut ē ſimplex. i. ex negligētia. aut affectata
id eſt ex malicia. Si ex negligētia excuſat a tanto
ſed nō a toto. Si aūt eſt affectata id eſt ex malicia
quod pōt querere ⁊ hr̄e inſtructoꝛes. ⁊ nō vult. il-

ta a nullo excuſat.ps.xxxv. Noluit intelligere vt
bñ ageret.ideo aug⁹. Nō oīs ignorās imunus eſt
a pena. Ille ignorās excuſari poterit qui qd diſce
ret nō inuenit.nō illi q̄ inueniētes a quo diſcerēt
opam nō dederūt. Greg. Aliud ē neſciuiſſe aliud
ſcire noluiſſe. Primū eſt negligētia. Scōm ē ma-
licia. Tales allewiare pſciaʒ ſuā nō pñt ex igrātia.
Quia dic̄ ber.ꝺ duodeci gdib⁹ hūiliṫatꝫ. Fruſtra
ſibi ex ignorātia blādiūtur q̄ libēter ignorāt vt li-
beri⁹ peccēt. De talib⁹.j. Cor.xiiij. Ignorās igra
bitur. Gre.ꝛ habeṫ.xxxviij.di.q̄ ea. Qui ea que di
ſunt neſciūt a dño neſciūtur. Et lꝫ talis ignorātia
mala eſt oibus adultis ꝛ piculoſa.vt habeṫ ibideꝫ
xxxviij.di.c.ignorātia. Ignorātia eſt cūctoꝝ erro-
rū mater ꝛ neminē excuſat.nec iudeos q̄ xp̄m ve-
niſſe ignorāt.attamen ſacerdotib⁹ maxime eſt dā
nabilis q̄ alijs ducatū prebēt. De q̄bus Eſa.xlvj.
Ipi paſtores ignorāt intelligentiā.ꝛ ſic de iudeis
Math.xv. Sinite eos ceci ſunt ꝛ duces cecoruꝫ.
Et ſi cecus ceco ducatū preſtat ambo in foueā ca
dūt Lu.vj. Tūc implebiṫ in eis illud gre.j.mora.
Stultus i culpa fiet ſapiens i pena. Et ſic fuiſſet
de ſaulo. Greg. Error dū verus crediṫ difficulter
emēdatur. ¶ Quarto infirmitas eſt piculoſa qñ
illud recipiṫ per qd infirmitas roboraṫ. Et ſic ſau
lus acceſſit ad pncipes ſacerdotū.ꝛ petijt epl'as i
damaſcū.nō vocatus ſed ſeipm ingerens volūta-
te nocendi inflāmatus acceſſit ad ſinagogas.vt ſi
quos inueniret hui⁹ vie.quia pauci fuerūt.viros
aut mulieres vinctos pduceret in ihrl'm. Et ſic ho
die aliq̄ licet i cauſis ſciūt ſe hr̄e iniuſticiā.tñ aſſu-
mūt in poteſtate pſtitutos i iuuamē. Ariſt.i pol.
Seuiſſima ē iuſticia que hꝫ arma.ꝛ ſic fuit i ſau-
lo. ¶ Quito infirmitas eſt piculoſa cū medic⁹ cō
tēnitur.ꝛ ſic ſaul⁹ pſecutus ē xp̄m.vt ptꝫ in textu
audiuit vocē. Saule ſaule q̄d me pſequeris ſcꝫ in
mēbris meis.q̄ſi diceret.gūis ē infirmitas q: me-
dicū contēnis.medicinā nō appetis.cū ſcribitur
Eccl'i.xxxviij. Da locū medico ꝛ nō diſcedet a te.
q: per opera eius tibi ē neceſſari⁹. Subdit. Dux
eſt tibi ptra ſtimulū recalcitrare.i.potētiori te reſi
ſtere. Job.ix. Quis reſtitit ei ꝛ pacem habuit.q̄ſi
diceret.nullus. Et ſic ē oīs pctōr in mortali pctō.
q: ſm auguſtinū. Peccare ē deuꝫ inhonorare. O
q̄ʒ duruꝫ ꝛ piculoſuꝫ ē hoc vt homo exiſtat i mor-
tali crimine.q: talis eſt in ira dei. Eccl'i.xij. Altiſſi
mus odio habet pctōres. Modo durum ē eſſe in
ira illius ſine quo nequaq̄ʒ pſeruari poſſum⁹.nec
in corpe nec in aīa ad momētum. Ber. Sicut ne
ceſſario indigemus cōditore.ita pſeruatore. Au-
guſtin⁹. Sicut hō ex nihilo factus eſt.ſic ad nihi-
lum tenderet niſi deus manu regiminis eū con-
ſeruaret. Idcirco pctō non ē pmouendus.q: val-
de contrariaṫ ei.ps.v. Quoniā non volēs iniq̄ta-
tem deus tu es. R ¶ Ex multis pōt oſtendi q
ei ſumme diſplicet peccatū. Primo ex hoc q tot
milia angeloꝝ propter peccatū de celo eternaliter
puniēdos detruſit. Scdo primos parentes nr̄os
cuꝫ oibus poſteris ſuis de paradiſo expulit.ꝛ eoſ
a celeſti hereditate plus q̄ʒ ad.v.milia annoꝝ ex-
cluſit. Tertio totū mūdum p diluuiū perire fecit.
demptis octo hominib⁹. Hodie infinita mala p

pter peccata hoibus eueniūt. Item nullꝰ genus
ſacrificij deo placet i crimine mortali neq̄ʒ ſacrifi-
cium Eſaie.j. Quid mihi de multitudine victima-
rum veſtraꝝ.ne offeratis ſacrificium fruſtra.nam
ſolēnitates veſtras odiuit aīa mea. Non orones
veſtras.ibidem. Cum multiplicaueritis preces ve-
ſtras nō exaudiam vos.quia manus veſtre.i.ope
ra veſtra plena ſunt ſanguie.i.peccato.ps.l. Libe
ra me de ſanguibus.i.de peccatis. Greg. Perpē-
dite peccati malum.q: etiam illa p que pctā laxā-
tur i peccatis abijciūtur. Ideo greg. Nulla bona
a deo acceptātur q̄ malorum admixtōe maculan
tur. Secūdo durū eſt pctōribus ab infra.q: infer
nus ē eis aptus Eſaie.j. Dilatauit infern⁹ animā
ſuaꝫ.ꝛ fortes deſcenderunt in eum. Ideo ps.xxx.
Erubeſcāt impij ꝛ deducātur i infernū.muta fiāt
labia doloſa. Propter hoc etiā diciṫ Eſaie.v. Ve
vobis q̄ trahitis iniq̄tatem i funiculo vanitatis.q̄
ſi diceret. Non valētes piculum veſtꝝ aduertere.
ꝛ quaſi vinculū plauſtri peccatū. Tertio durū eſt
ab intra rōne remorſus pſcientie. Sap.xvij. Timi
da pſciētia dat teſtimoniū pdēnatiōi.ps.xlj. Abyſ
ſus abyſſum inuocat. Gloſa. Abyſſus pſciētie inuo-
cat.i.dat abyſſum pdēnatōnis eterne. Aug⁹. Ois
inordinat⁹ animus ē ſibipſi pena.hec pena ē ver-
mis.de quo Eſa.vlt. Vermis eoꝝ non morietur
Greg. Non ē grauior pena q̄ʒ remordēs pſciētia.
Iſidor⁹. Quodcūq̄ʒ hō fugit cōſcientia fugere ne
quit.ad Ro.ij. Teſtimoniū pbibente pſciētia eoꝝ
Quarto durū eſt ab extra ſcꝫ a fragili vita que eſt
pendēs quaſi gladius in filo paruo. De quo poe
ta. Oia ſunt hominū leui pendētia filo. Et ſubito
viſu que velociter ruūt Eccl'i.xxxj. Quaſi rūphea
bis acuta oīs iniq̄tas.q: corpus ꝛ aiam ſcindit
gladius diuini iudicij.ꝛ iuſticia cū gladio minaṫ.
ps.vij. Niſi cōuerſi fueritis gladiuꝫ ſuū vibrabit
Hic gladi⁹ pendet i filo.i.in breui vita. Job.xiiij.
Breues dies hois ſunt.nūerus mēſiū eius apud
te eſt. Non ſtat i poteſtate nr̄a q̄ʒdiu volumus vi-
uere.idcirco durū eſt ꝛ piculoſum i peccatis iace.
Quito durū eſt.ꝛ hoc quo ad futurū ex oīi par-
te.q: priuat hominē celeſti iocunditate.ꝛ obligat
ad eternā damnatōem in corpe ꝛ aīa. De q̄ atha
naſius. Hec ē fides catholica.i.quis obligatur p
credere inter cetera:q q̄ bona egerūt in charitate.
ſcꝫ pſeuerāter.ibūt in vitam eternā.q̄ vero mala ꝛ
q̄ ſine penitētia deceſſerūt in ignem eternū.ſcꝫ cū
corpore ꝛ aīa.ꝛ hoc poſt vniuerſale iudiciū.ps.
ix. Cōuertētur pctōres in infernū:oēs gentes qui
obliuiſcuntur deū. O dura res vicium. Et hoc eſt
qd dicit gamfred⁹ in poetria ſua noua. Peſſima
res viciū nil eque pniciōſum.ideo. Oroſi⁹. Plus
eſt vitanda peccati feditas q̄ʒ quelibet tormētorū
imanitas. Anſ. Amara ꝛ mala res eſt pctm̄.faci-
les habꝫ actus ſed valde difficiles exitus. ¶ Dixi
ſcdo ſubiūgitur ſanitas ei⁹ miraculoſa. De q̄ ſub
dit textus. Cum iter faceret ſcꝫ cū epiſtolis.cōti-
git vt appropinq̄ret damaſco.ꝛ ſubito circūfulſit
eum lux de celo. S ¶ Dicit ſctūs Tho.in ſcda
ſcde.q.cxiij.ar.viij. Quattuor req̄rūtur ad iuſtifica
tionē pctōris. Primo infuſio grē.hoc habuit ſan
ctus paulus.ꝛ tangiṫ ibi.lux eum circūfulſit.id ē

gr̄a vel diuina illuminatio. Aug⁹. Gr̄a eſt lumē
anie faciēs hoīem pctm̄ ſuū cognoſcere. Hugo ſu
per tractatū angelice hierarchie. Quid eſt dei gr̄a
niſi diuina illūīatio. ⁊ Greg. Niſi gr̄a diuini re-
ſpectus nos illūīaret mens nr̄a in pctōꝝ tene
bris remaneret. idō ps. xij. Illumia oculos meos
ne vnꝙ obdormiā in morte. ſ. crimiali. Oſee. xiij.
Perditio tua ex te. ſaluatio ex me. i. ex mea gra-
cia. Scd̄o reqritur motus liberi arbitrij i pctm̄ et
eius enormitatē vt ei pctm̄ diſplicear. Hoc ſaul⁹
habuit. ⁊ hoc tāgitur ibi. cadens i terram. Gloſa.
In terrā cadere eſt pctā que qs cōmiſit ex terreno
amore cognoſcere ⁊ de eis dolere. Quid prodeſt
pctā cognoſcere ex lumīe gracie cū homo etiā ea
nō deteſtetur ⁊ dolet. cū dicit Hiero⁹. Nulla cul-
pa delebit̄ niſi triſticia anxiet̄. Ideo ſubdit i textu
tremēs ⁊ ſtupens. Erat em̄ lr̄is imbut⁹ cogitans
de plaga pharaonis. timens ſi nō obediret ꝙ ma-
iori plaga eum ꝑcuteret. ⁊ ſic timore correptus eſt
Eccli. j. Timor dn̄i expellit peccatū. Sic igit̄ mul
totiens euenit ꝙ dn̄s vnā terrā plagat vt cetere ti-
meant. ⁊ in timore a pctō ceſſent. Prouer. xvj. In
timore dn̄i o m̄is hō declinat a malo. ſic pater cor
rigit vnū filium vt ceteri timeāt. Luc. xiij. Cecidit
turris in ſyloe ⁊ occidit. xviij. dixit ibs. Putatis ꝙ
ipi tm̄ debitores fuerūt. niſi penitētiā egeritis om
nes ꝑibitis. Idcirco i plaga quā deus ꝑmittit fa-
cit te maxime cognoſcere peccata tua ⁊ dolere.
Caſſiod. ſuꝑ ps. Om̄is ꝑcuſſio diuia aut ē purga-
tio vite p̄ſentis. aut initium pene ſequētis. q̄ non
emēdatur inter flagella pena eius hic inchoatur.
ibi nō termiatur. Et ſic emēdauit ſe paulus ⁊ do-
luit Rom. ix. Triſticia mihi ē ⁊ dolor ꝯtinu⁹ cor-
di meo. Hugo de ſancto victore. Tūc ſalus pctō
rum incipit cū veraciter pro delictis ingemiſcūt.
Tertio reqritur mot⁹ liberi arbitrij in deum vt ſit
nr̄e volūtatis cum diuia volūtate ꝯformatio. hāc
habuit paulus. ⁊ tāgit̄ ibi. Dn̄e qd vis me facere:
id ē. non meā volūtatē ſed tuam facere paratus ſuz.
Aug⁹. Mox parauit ſe ad obediēduz q̄ prius ſeuie
bat ad ꝑſequēdum. Et ſic docemur nos Eccl̄i. viij.
A volūtate tua auertere. Bern̄. Grande malū eſt
volūtas ꝓpria. vt ſit bona nō ſit tua. ſed dicamus
Fiat volūtas tua dn̄e. Bern̄. Quid odit de⁹ aut
punit niſi ꝓpriā volūtatez. Dicit ſctūs thomas
in. iiij. di. xvij. Dino nō pōt tolli culpa niſi reordi-
netur volūtas ſm̄ diuinā volūtatē. Hiero. Quā-
tum ꝓprie volūtati ſubtraxeris tātū v̄tuti addide
ris. Quartuz eſt pctī remiſſio. hec ſeqtur illa tria.
⁊ eſt finis iuſtificatōis. Et hoc fuit i beato paulo.
ꝓpter qō dicit̄ in ep̄la. Vas electōis ē mihi iſte.
In hoc terciū ꝑncipale p̄ſentis ep̄le tangit̄. ſ. eius
dignitas gl̄ioſa. ¶ Sciēdū btūs paulus me
rito vas electiōis dicitur q̄druplicirer. Pr̄o vas
ſingularis gr̄e. Secūdo doctrinalis ſapiētie. Ter
tio mirabilis patiētie. Quarto vas diligibilis vel
amabilis effluentie. Pr̄o dr̄ vas ſingularis gr̄e.
O magna ⁊ ſingularis gr̄a quaz deus ei cōtulit ꝙ
illum q̄ adhuc i volūtate ⁊ actu ꝑſequendi extitit
tam mirabiliter ⁊ ꝑſonaliter ad ſe vocauit. Talez
gr̄am aliis apoſtol̄ nō exhibuit. Licet em̄ nō erāt
ſequentes nō tamē ꝑſequentes vt Saulus. quem
ſic miraculoſe ⁊ ꝑfectiſſime ꝯuertit. Tunc potuit
locum habere illud Eccli. xliij. Vas admirabile
opus excelſi. Nam vt dr̄ Rom. v. Vbi abūdauit
delictum ſupabūdauit ⁊ gr̄a. ¶ Sed diceres. ſi do
minus faceret mihi ita etiā cōuerterer. Reſpon-
dent doctores. nō eſt opus nūc miraculoſe agere.
qr nunc fides creuit. ideo ſicut plāte nouelle ꝑfun
dūtur in ꝑncipio. non autez poſtꝙ radicate ſunt.
Et ſicut ꝑ filum acus inducitur ſic fides per mira
cula. Item non ē opus propter meriti diminutio
nē. qr dicit Gregori⁹. Fides nō habz meritū vbi
humana ratio p̄bet experimētum. Aug⁹. Magnuz
prodigiū qui toto mūdo credēte non credit. Sed
nūc vocat dn̄s per flagella inſpiratōes ⁊ p̄dicatio
nes. vt ſupra dictum ē paulo. Surge ⁊ ingredere
ciuitatē. id ē vnitatē eccl̄ie. ibi dicetur tibi quid te
oporteat facere. Nam ſicut nō in tenebris ſꝫ in lu
ce cognoſcitur via. ⁊ ſic nō in pctis ⁊ inter pctōres
Ioh. xj. Qui ambulat i die non offendit. qr lucez
videt. q̄ ambulat i nocte ſcꝫ pctī offendit. ¶ Scd̄o
fuit vas doctrinalis ſapientie. Eccli. xv. Repleuit
eum dn̄s ſpū ſapiētie ⁊ intellectus. Triplici nam-
ꝙ ſapiētia fuit p̄ditus. ſ. moſayca. angelica. ⁊ diui
na. Et ſm̄ hoc tripliciter p̄dicauit. verbo. exēplo.
⁊ martyrio. quere hoc in p̄cedenti ſermone vbi dr̄
ꝙ homo fit magnus ꝑ verbi dei p̄dicatōem. ſicut
de eo dicit Chri̇ſ. in li. de laude pauli. Nil erat ab
eo deſiderabile niſi deo placere. Modo vt dicit
Gregori⁹. Nullum deo tale ſacrificiū ſicut zelus
aniarum. Hoc paulus queſiuit ad Phil̄. iiij. Nō
quero datum ſꝫ fructum abūdantē in rōne. i. i ani
ma rōnali. ¶ Tertio fuit vas mirabilis patientie
propt̄ multiuariā paſſionē. Et notat̄ ibi. Ego oſtē
dam illi quāta o porteat euz pati pro me. ¶ V
Vbi nota eius patiā ⁊ mētis ꝯſtantia patz in tri-
plici genere paſſionū que patiēter tolerauit. Pri
mo ꝑ aſſumptā corꝑalem paſſionē. i. afflictōem a
ſeipo. ij. Cor. xj. In ieiunijs multis. i vigilijs. fa-
me ⁊ ſiti ⁊ nuditate. i labore. in erūna. in carcerib⁹
Scd̄o per mētalē compaſſionē. ⁊ hoc tripliciter.
Primo pro eccl̄iarū dilatatōne ⁊ profectu fideliū
ij. ad Cor. xj. Preter illa q̄ intrinſecus ſunt quo-
tidiana ſollicitudo oim̄ eccl̄iarum. Chri̇ſ. Om̄es
ad ſalutē dilexit acſi oēs genuiſſz. Scd̄o pro infir
morū releuatōe. ij. Cor. xj. Quis infirmat̄ ⁊ ego
non infirmor. Chri̇ſ. Nullus intātum deplangit
ꝓpa ſicut paulus aliena. Tertio pro alioꝝ tribu
latōne. ij. ad Cor. j. Siue tribulamur pro vr̄a ex-
hortatōne. ſiue ꝯſolamur pro vr̄a ꝯſolatōe. ¶ Ter
tio i illata paſſione eius patiētia oſtenditur ij. ad
Cor. xj. A iudeis q̄nq̄es quadragenas vna min⁹
ſuſcepi. ter virgis ceſus ſum. ſemel lapidatus. ter
naufragiū ꝑtuli ⁊c̄. Et iterū. ij. Chor. j. Nolo em̄
vos ignorare fr̄es de tribulatōne nr̄a que facta eſt
in aſia. quoniā ſupra modum grauati ſumus ⁊ ſu
pra v̄tutem. Sed dicit Chri̇ſ. In oibus his ſuis
paſſionib⁹ ſaxo fuit durior. om̄i columna imobi
lior. om̄i adamāte fortior. nulla vi a charitate xp̄i
ſeꝑari potuit. Merito de ipo dicit̄ verbū thema-
tis. Magnus ſctūs paulus. ¶ Quarto fuit vas
diligibilis vl̄ amabilis effluentie. fuit em̄ igneus
in charitate. Chri̇ſ. Sicut ferrū in ignem miſſum

totum ſit igneum. ſic paulus igne charitatis ſuc-
cenſus quo ad deū ⁊ quo ad proximū. Quo ad
deum Ro. viij. Quis nos ſepabit a charitate dei.
an anguſtia: fames. aut gladius ⁊c. Scio ⁊ certus
ſum ꝙ neq̄ mors neq̄ vita neq̄ p̄ncipatus neq̄
poteſtates. Vbi augꝰ. Dolēdum eſt ꝙ apoſtolū
horribilia tormēta non potuerūt a charitate dei ſe
parare. ⁊ nos ocioſa fabula ⁊ vilia vicia. Sȝ quo
ad dilectōem proximoꝝ Ro. ix. Cupiebam ⁊ ego
anathema eſſe pro fratribꝰ meis. i. ad tēpus ſepa
ri a xp̄o. vt intēderet cōuerſioni iudeoꝝ ad fidem
xp̄i. ⁊ ij. ad Coꝛ. xiij. Ego libentiſſime impēdam
⁊ ſupimpendar pro aiabus vr̄is. ⁊ iterū ad Phil.
j. Teſtis eſt mihi deus qm̄ cupiebam vos oēs in
viſceribus ihū chriſti. ⁊ iterū. j. Theſ. ij. Que em̄ ē
ſpes nr̄a aut gaudiū aut glorie corona. nōne vos
ante dn̄m nr̄m ihm̄ xp̄m. vos gl'ia noſtra eſtis ⁊
gaudiū. Ecce oēs ſimul ad ſalutem ferventiſſime
dilexit. Et videbat̄ ſibi ſingulare gaudium ⁊ ſola
tiū ex hoc reſurgere. Tantā habuit dilectōem ad
proximos qd̄ dicit Chriſ. in ſupranoiata auctori-
tate. Nemo intātum dilexit amicos ſicut paulus
inimicos. Modo dicit augꝰ. Non nūeroſitas ope
rum. nec diuturnitas tēpoꝝ. ſȝ maior charitas au-
get meritum. Ideo de ipo dicere poſſumꝰ cum ec
cleſia verba thematis p̄aſſumpta. Magnus ſan-
ctus paulus vas electōnis vere digne glorificādꝰ
Glorificādus vtiq̄ propt̄ decorē virtutū ⁊ excel-
lentiā meritoꝝ. Nam dicit Chriſ. de laude pauli.
Nil proſus errauit q̄ paulum pratū quoddā inſi
gne v̄tutum dixerit ⁊ ſpūalem padiſum. vbi ſunt
vniuerſa genera floꝝ. i. v̄tutum. Exēplificat Chri
ſoſtomꝰ ipm̄ extollēdo. quere in ſermone primo
p̄ſentis materie vbi ſupra.

¶ De feſto purificatōnis Marie v̄ginis.

¶ Sermo. liiij.

Poſtquā impleti ſunt

dies purgatōnis marie Lu. ij. ¶ Intro
ductio. Feſtū v̄ginis btē pluries in an
no celebrat̄ q̄ȝ feſtū alicuiꝰ alteriꝰ ſancti. ¶ Et
hoc p̄cipue propt̄ quattuor. Prio ꝓpter magnā
dei ꝯplacētiam. vt dicit Fortunatꝰ in vno ſmone
Gratꝰ eſt deo obſequm̄ qd̄ mr̄i eius impendit̄ ⁊
offertur q̄ȝ qd̄ cuilibet ſctōꝝ dirigitur. Propt̄ qd̄
dic̄ Hiero. Si ꝓphetico ore dn̄m i ſctis ſuis lau-
dare iubemur. multo ampliꝰ in v̄gine gl'ioſa de q̄
ſctūſſctōꝝ proceſſit. ¶ Scdo propt̄ ipius dignita
tem ⁊ excellētiā. Vn̄ de ea p̄t dici illud Ecci. xliij.
Exaltate eā quātūcūq̄ poteſtis q2 maior ē omni
laude. Augꝰ. Quid nos tātilli. qd̄ nos anio puſil
li. qd̄ in eius laude digne referamꝰ. cum ⁊ ſi oim
noſtrū membra verterētur i linguas nullus eam
plene laudare ſufficeret. ¶ Tertio propter p̄miū fi
duciā. Vn̄ hieronymꝰ de ꝓrogatiuis btē v̄ginis
Magis remūerat deus cultū qui mr̄i ſue btē vir
gini impēditur q̄ȝ q̄ ſibi q̄ntūlibet vel cuilibet ſan
ctoꝝ miſtratur. ¶ Quarto ꝓpter noſtrā indigen-
tiā. Hugo. Dignum ē ⁊ iuſtum vt quā tot vicibꝰ
in noſtriſ neceſſitatibꝰ inuocamꝰ vt eā ſedulis bn̄-
ficijs ⁊ obſequijs ⁊ laudibꝰ honoremus. Dic̄ em̄
Sedulius i ſuo carmie. Scio ꝙ dudū celeſtia ac
terreſtria ad inuicē corruiſſent ſi nō ea marie grā
ſuſtētaſſet. Pro hodierna ſolēnitas q̄ttuor habet
noia. Primo dr̄ feſtum excellētis oblatōnis. ho-
die em̄ xp̄us dei filius oblatus eſt i tēplum. De
quo bern̄. in hodierno ſmone. Hodie ſiſtitur cre
atori terre fructus ſublimis. hodie placabil̄ ⁊ deo
placēs hoſtia v̄gineis manibus offertur in tēplo
propt̄ quod i introitu canitur illud ps. xlviij. Su-
ſcepimus deus miſcd'iam tuam i medio tēpli tui.
Scdo dr̄ feſtum deuote obuiatōis. Hodie em̄ ſy
meon ⁊ anna deuotiſſime obuiauerūt xp̄o. ⁊ glo-
rioſa v̄go maria ⁊ ioſeph etiam fecerūt nobiliſſi-
mam proceſſionē. ⁊ ſic dr̄ feſtuȝ ypopanti. i. deuo-
te obuiatōnis. Tertio dr̄ feſtum potētis illuſtratō
nis. Hodie em̄ verus dei filius ihūs xp̄us reuela
tus ē. hodie lux mūdi i tenebris illuxit. propt̄ qd̄
⁊ hodie candelas ardētes portamus. Quarto dr̄
feſtum volūtarie purgatōnis. Virgo em̄ bn̄dicta
benigna ac humili. mera ⁊ libera volūtate nō ne-
ceſſitate ſuauit legē purificatōnis. de quo patebit
in proceſſu. Et ſub hoc nomie feſtiuitatis ſonant
v̄ba thematis vbi ſupra. ¶ In ſumma v̄boꝝ pre
ſentis euāgelij duo breuiſſime tangūtur. Primo
p̄cepti legalis libens obſeruatio. ibi. poſtq̄ȝ imple
ti ſunt. Scdo ſimeonis iuſti gaudēs obuiatio. ibi
Et ecce hō erat in ihr'lm. ¶ De p̄mo dicit. Poſtq̄ȝ
impleti ſūt dies purgatōis marie ſm legē moyſi.
Audiſtis ſupra ꝙ p̄ſens feſtum q̄ttuor habȝ noia
oia illa i ſerie p̄ſentis euangelij ſm ordineȝ expli-
cātur. Primo dr̄ feſtum volūtarie purgatōnis. H
tangit̄ ibi in p̄ncipio euangelij. ſcȝ poſtq̄ȝ impleti
ſunt dies purgatōnis marie ſm legem moyſi. In
lege moſayca p̄ceptum fuit Leuit̄. xij. ꝙ mulier q̄
peperiſſet ſuſcepto ſemie imūda eēt ſeptem diebꝰ
a ꝯſortio hoim ſi pareret maſculū. ⁊ vltra triginta
tres dies abſtineret ab ingreſſu tēpli. ⁊ duplicabā
tur dies poſt partum femine. ¶ Ratio. quia
mulier duplex peccatum cōmiſit. iō duplici pena
punita fuit. Primo ipa ſupbiuit. iō deus eam hu
miliauit dicens. Sub poteſtate viri eris. Gen̄. iij.
Scdo ipa fructū vetitum comedit. iō deus eā in
fructu puniuit Gene. iij. In dolore paries filios
tuos. Et ꝓpter hoc etiā poſt femine parturitōem
duplicabātur dies vt humiliaret̄. q2 dicit mgr̄ in. ij.
ſen. diſt. xxij. Mulier credidit veꝝ quod diabolus
dicebat. Eritis ſicut dij ſciētes bonū ⁊ malū. Vbi
augꝰ dicit. Quō crederet mulier diabolo niſi eſſȝ
in mēte eius ſupba p̄ſumptio. Adam nō fuit ſedu
ctus ſȝ mulier. nō putabat veꝝ quod dixit diabolꝰ
ſed victus amicabili beniuolētia mulieris. Et ſic
mulier nō ſolum peccauit. ſȝ virū in peccatū cōci-
tauit. vn̄ augꝰ. Mulier infecta ē ⁊ infecit. decepta
eſt ⁊ decepit. ſeducta ē ⁊ ſeduxit. Ecci. xxv. A mu-
liere initium pcti. ꝑ illam oēs morimur. Sed ho-
die eis nō eſt hoc obijciēdum: q2 dicit Ber. ſuper
miſſus ē. Quicqd hūana natura ꝑ eue ſupbiaȝ ꝑ-
didit. hoc ꝑ marie hūilitatē recupauit. Ob hoc tē
pus purificatōis duplicabat̄ ad partū femie ¶ H
Sȝ dī. Vtrū nūc mulier teneat̄ tpi ac p̄cepto pu
rificatōnis ſbiacere. ⁊ ab ingreſſu eccl'ie abſtinere
Rn̄det greg. ꝙ nō ſcribēs angloꝝ epō auguſtino
di. v. c. in lege vbi dicit. In lege p̄cipiebat̄ vt mu-